ANUL X No. 2930 — O singură ediție — LUNI 1 SEPTEMBRIE, 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni
și se plătesc inainte:

Un an in țară	30 lei;	in străinătate 50 lei
Șase luni	15 „ „	„ 25 „
Trei luni	8 „ „	„ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziarului
Linia pagina VI-a . . . . lei 0.50 bani
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 3. „
La un mare număr de linii se fac reducții din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

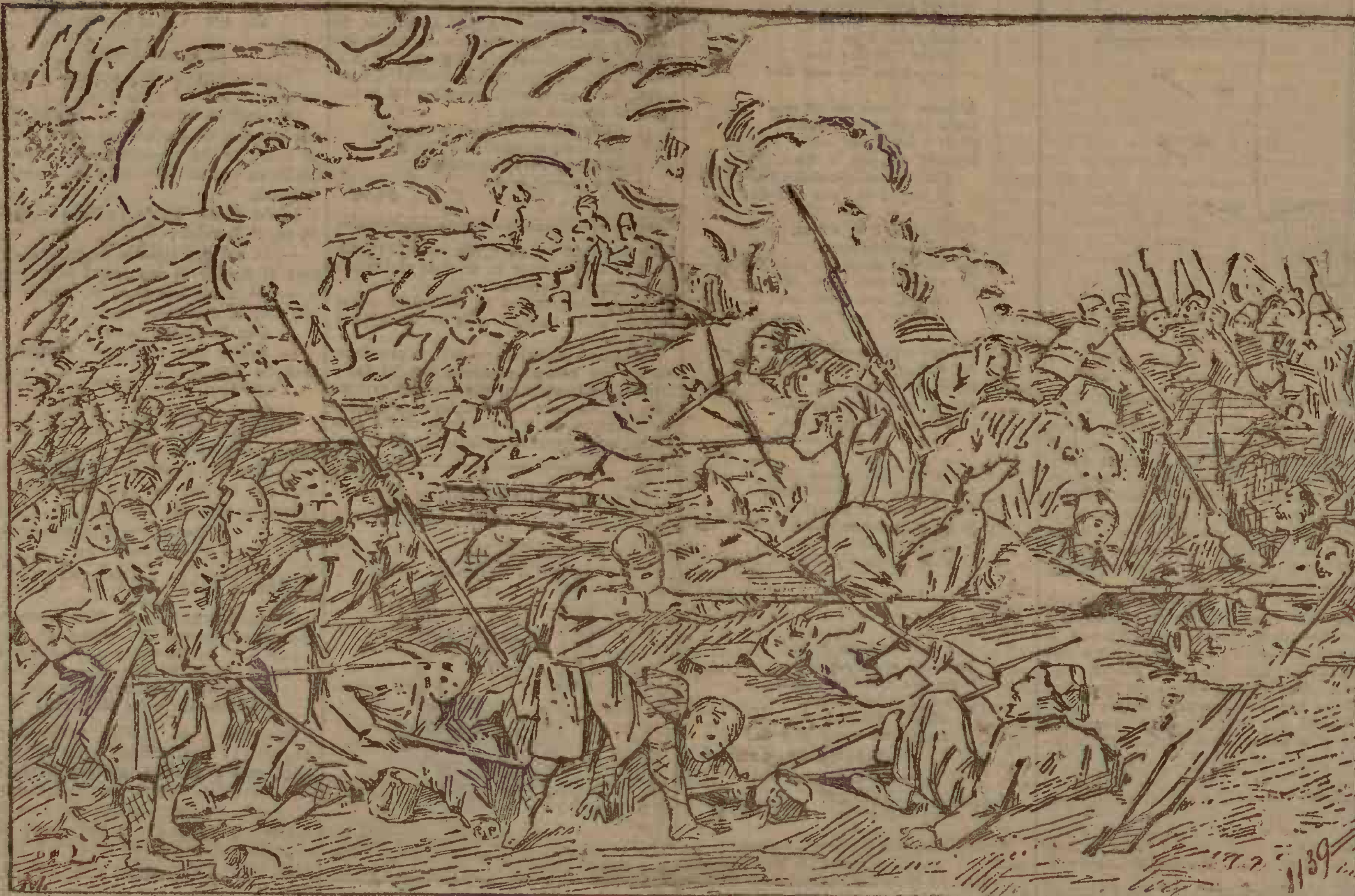
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Intrunirea de azĭ

Șase pagini

Asaltul de la Grivița

Acest episod al luptelor pentru independență este reprodus din lucrarea D-lor dr. profesorĭ A. P. Alesse și M. Popu, tipărită în Graz în editura Paul Cieslàr.

Celor de la Grivița

Eram copiĭ încă cînd trîmbițele războĭuluĭ chemaŭ sub steagurĭ pe toțĭ Romîniĭ în stare să poarte armele. Era vorba de a veni în ajutorul creştinătățeĭ şi de a rupe lanțurile carĭ ne țineaŭ încă sub suzeranitatea împărățieĭ turceştĭ. Poețiĭ îşĭ înstrunaseră coardele lyreĭ, ziarele exaltaŭ spiritul național şi părințiĭ şi frațiĭ noştri maĭ marĭ aŭ plecat să se războĭască şi să arate lumeĭ că strănepoțiĭ acelora carĭ se băteaŭ altă dată la Calugărenĭ şi la Războienĭ, sînt vrednicĭ de faĭma străbunilor.

La Grivița, la Plevna, la Rahova şi la Smîrdan, pretutindenĭ soldațiĭ romînĭ şĭ-aŭ făcut datoria şi aŭ făcut cinste şi glorie țăreĭ lor; ĭ-aŭ dat neatîrnarea, rangul de regat şi aŭ pus pe fruntea aceluĭa pe care linguşitoriĭ îl numeaŭ *marele căpitan*, coroana de oțel şi de rege.

Am crescut în această atmosferă patrioto-eroică, ne-am deprins cu vorbele frumoase şi răsunătoare şi cînd ne-am deşteptat la viața publică, am constatat cu durere că totul era spoĭală, minciună şi că din toate, un singur lucru a rămas: *eroizmul soldaților noştri*. Eĭ s'aŭ bătut ca leiĭ, aŭ făcut din corpul lor punte ca să treacă batalioanele spre izbîndă, ceĭ maĭ bunĭ şi maĭ vitejĭ din copiiĭ țăreĭ s'aŭ stins dîndu-şĭ viața pentru binele şi gloria patrieĭ lor. Aŭ murit zadarnic. Uĭtați-vă pe strade şi vețĭ vedea pe uniĭ din eroiĭ de erĭ cerşind, aruncațĭ ochiĭ asupra satelor noastre şi față de sărăcia în care trăeşte săteanul, față de asuprirea şi uĭtarea în care este lăsat, răspundeți-ne dacă *patria* s'a îngrijit de vitejiĭ carĭ aŭ făcut-o mare, puternică şi respectată, după cum se scrie în istoria învățată la şcoală. Nu, nu, clasele stăpînitoare s'aŭ arătat nerecunoscătoare față de popor, şi aceĭa carĭ s'aŭ purtat ca eroiĭ nu aŭ de multe orĭ ce mînca, într'o țară făcută liberă prin vitejia lor şi moartea fraților de suferință.

Am scăpat de suzeranitatea turcească şi am intrat sub acea nemțească. Altă dată poruncile veneaŭ de la Stambul. Azĭ ele sosesc de la Viena şi maĭ ales de la Berlin. Voĭ, eroĭ aĭ Romînieĭ, ațĭ ridicat sabia pentru cinstea țăreĭ şi azĭ, de cîte-orĭ Romînia este insultată, nicĭ ceĭ de sus, nicĭ măcar regele vostru, nu ridică mănuşa ce se aruncă țăreĭ sale. Independența stă scrisă pe hîrtie, de fapt robim împăratuluĭ Germanieĭ si ascultăm de poruncile sale, maĭ supuşĭ de cît altă dată la ordinele sultanuluĭ.

Voĭ ațĭ murit strigînd: *trăĭască Romînia* şi azĭ, după două-zecĭ de anĭ de la sacrificiul vostru, Romînia tînjeşte, rasa depĭere, sărăcia şĭ-a făcut la noĭ cuĭbul şi un rege vitreg şi străin țăreĭ ĭ-a supt sucul, s'a îmbogățit cu averĭ uriaşe, ĭar țara a lăsat-o pe mîĭnele acelora carĭ, împreună cu dînsul, se folosesc de toate bunătățile viețeĭ.

Zadarnică v'a fost moartea. O altă Griviță şi o altă Plevnă este nevoĭe de luat. O vor lua copiiĭ voştri această cetățuĭe puternic întărită a claselor stăpînitoare, a boĭerieĭ banuluĭ, care a înlocuit boĭeria neamuluĭ, puternică altă dată.

Fapta voastră o prăznuĭesc ceĭ fățarnicĭ, numele vostru îl cinstesc hoțiĭ munceĭ țăreĭ romîneştĭ. Dacă ațĭ învia însă, voĭ carĭ ațĭ murit zadarnic pentru o libertate pe care n'o avem, ațĭ reîncepe lupta cu putere îndoită, lupta în potriva acelora carĭ aŭ sărăcit țara romînească, aŭ adus-o la sapă de lemn, ĭ-aŭ stors toate bogățiile şi ațĭ împlînta steagul libertățeĭ pe reduta duşmană, întocmaĭ cum acum două-zecĭ de anĭ îl făceațĭ victorios să fîlfîĭe pe întăririle duşmanilor, ale Turcilor, cu carĭ azĭ s'aŭ împrietenit stăpînitoriĭ.

Dormițĭ în pace, eroĭ aĭ patrieĭ. Romînul nu pĭere. Cum am scăpat de robia padişahuluĭ, vom scăpa şi de robia de azĭ şi în ziua sfîntă a libertățeĭ vom prăznui şi amintirea voastră odată cu a acelora carĭ vor muri pentru libertatea *poporuluĭ romîn*.

Const. Mille

Căpitanul Valter Mărăcineanu

(După albumul-panorama *Eroiĭ Independențeĭ Romîne* (1877-1878), editura Iosef Sandrovits et Comp. Bucureştĭ).

Căpitanul Nicolae Valter Mărăcineanu s'a născut în anul 1842. Este fiul D luĭ Nicolae şi a D neĭ Lusandra Mărăcineanu. A intrat în serviciul militar la 1858 cu rangul de cadet saŭ cum se numea pe atuncĭ iuncăr în cavalerie. In urmă, odată cu obținerea gradului de sub-locotenent, a trecut în infanterie unde a înaintat pînă la gradul de căpitan. La 30 Aug. a. c. cu, ocazia asalturilor date redutelor de la Plevna, Valter comanda un batalion de miliție. Ca un bun comandant, el încurajă prin toate mijloacele pe soldații săĭ, şi, în momentul cînd a înfipt pe redută steagul săŭ, el a căzut lovit de maĭ multe gloanțe.

Valter era foarte iubit de toțĭ carĭ îl cunoşteaŭ. Răniții din batalionul săŭ ziceaŭ că maĭ bine mureaŭ eĭ de cît iubitul lor căpitan. Asemenea şi ofițeriĭ din corpul săŭ regretaŭ, fără deosebire, moartea camaraduluĭ lor.

Din cauza greutățeĭ transportuluĭ, corpul bravuluĭ căpitan a fost înmormîntat pe cîmpul de luptă.

Municipalitatea din Bucureştĭ, în amintirea memorieĭ luĭ Valter, a hotărît ca strada în care locuise, şi care dă în Ştirbeĭ-Vodă, să-ĭ poarte pe viitor numele.

Lupta pentru D. Stătescu

Lupta dintre aurelianiştĭ şi sturdziştĭ, pentru acapararea D-luĭ Eugeniŭ Stătescu, este aproape sfîrşită.

Sturdziştiĭ aŭ pĭerdut orĭ ce speranță că vor maĭ putea trage în partea lor pe D. Eug. Stătescu şi pentru moment încetează orĭ-ce luptă.

„Liberalul“ a intrat în aşa chichion, pretîndu-se la manopera „Voințeĭ“, încît nu ştie cum să scape acum cu fața curată.

Declarațiile D-luĭ Stătescu

Fruntaşiĭ aurelianişti, îndată ce a apărut faĭmoasa declarație din „Liberalul“, s'aŭ dus la D. Eugeniŭ Stătescu şi ĭ-aŭ cerut să declare categoric dacă aprobă atitudinea „Liberaluluĭ.“

D. Stătescu era deja pus în cunoştință de cele publicate în „Liberalul“ şi chemase pe D. M. Ghimpa şi-ĭ făcuse observații.

Cînd aŭ venit aurelianiştiĭ D-sa ĭ-a autorizat să declare că „Liberalul“ nu e gazeta D-sale şi că nu aprobă actualul guvern.

Aşa se explică curajul pe care l'aŭ avut aurelianiştiĭ, să someze „Liberalul“ ca să publice un singur cuvînt de la D. Stătescu, prin care se aprobă atitudinea sa.

Ce vrea D. Stătescu

Dar dacă D. Stătescu nu aprobă guvernul actual, aceasta înseamnă oare că s'a dat deja cu aurelianiştiĭ? Nu.

D. Stătescu vrea să ĭa preşedenția consiliuluĭ, adică conducerea partiduluĭ şi a țăreĭ, dar cu condiție ca să se facă pace între toțĭ liberaliĭ, şi ministerul prezidat de D-sa să fie marele minister al tuturor fruntaşilor.

D. Stătescu vrea să aĭbă în ministerul D-sale şi pe D. Sturdza şi pe D. Aurelian.

Actualul preşedinte al Senatuluĭ nu primeşte să fie şeful unuĭ grup, orĭ-care ar fi acel grup.

El cere supunere deplină şi necondiționată tuturor, pentru ca să fie marele şef al mareluĭ partid.

După toate probabilitățile însă, această concentrare nu se va putea face şi D. Stătescu se va duce ĭarăşĭ în țările calde pentru a-şĭ îngriji de sănătate.

Rep.

Spre a protesta în potriva barbariilor a cărora victimă a fost

Sergentul Godeanu

omorît de faĭmosul specific al mediculuĭ Nicoreanu, precum şi spre a înfiera cum se cuvine purtarea polițaĭuluĭ Cîmpeanu şi a acelora carĭ aŭ pricinuit nenorocirea sărmanuluĭ

Tudor David

ziarele LUMEA NOUĂ şi ADEVĔRUL, aŭ hotărît să convoace pe concetățeniĭ Capitaleĭ într'o

MARE

INTRUNIRE PUBLICA

Cetățeniĭ Capitaleĭ, carĭ în tot-d'a-una aŭ ştiut să se manifesteze pentru cauzele drepte şi carĭ în tot-d'a-una aŭ fost strejariĭ libertăților publice, îşĭ vor face şi de astă dată datoria, venind în număr cît maĭ mare.

Intrunirea va avea loc azĭ

Duminică 31 August

în sala DACIA la orele 2 p. m.

Vor lua cuvîntul între alțiĭ D-niĭ Vasile G. Morțun, deputatul Romanuluĭ, Ioan Nădejde şi Const. Mille.

Intrunirea de azĭ

Cetățeniĭ Capitaleĭ azĭ vor face o operă de înalt democratizm.

Prin prezența lor în mare număr, la întrunirea de la „Dacia“, vor protesta în potriva tuturor neomeniilor din armată şi administrație şi vor dovedi țăreĭ că ea se asociază cu presa democratică întru energica protestare ce am făcut, va fi o dovadă că am reprezentat sentimentul public cînd am dat alarma în potriva luĭ Nicoreanu-Specific şi a acelora carĭ aŭ făcut din Tudor David un nenorocit care nu-şĭ poate agonisi hrana zilnică.

E însă de datoria Capitaleĭ şi a țăreĭ ca să nu se oprească aicĭ. E vorba de a duce înainte campania începută, a arunca veşnic lumină asupra neomeniilor carĭ se petrec în armată şi administrație şi maĭ presus de toate să conlucreze la îndulcirea moravurilor. In această luptă, pe care noĭ am întreprins-o, țara trebuĭe să ne ajute prin susținerea morală.

Cînd autoritățile s'aŭ înțeles ca să facă în jurul tutulor neomeniilor conspirația tăcereĭ, cînd toate anchetele sînt menite ca să acopere sălbătăciile, cînd opiniunea publică nicĭ odată nu capătă satisfacție, noĭ aducem cestiunea în judecata mareluĭ public, judecătorul suprem al bandiților civilĭ şi militarĭ. Inaltul judecător trebuĭe să-şĭ dea sentința şi să facă ceea ce justiția țăreĭ propriŭ zisă nu poate face, ceea ce autoritățile cred că nu e bine să îndeplinească.

Cum am zis alaltă-ĭerĭ, noĭ depunem cauza luĭ Godeanu şi a luĭ David Tudor în mîĭnile mareluĭ public şi întrunirea de azĭ ne va da o strălucită dovadă că nu ne-am înşelat cînd ne-am făcut interpretul opiniuneĭ şi indignăreĭ publice.

Adevĕrul.

George Şonțu

După o fotografie pusă la dispoziția noastră de familia ilustruluĭ eroŭ.

Maĭorul George Şonțu, fiŭ al răposatuluĭ căpitan Nicolae Şonțu, este născut la Focşanĭ, în 14 Octombrie 1842. După ce a terminat şcoala militară în 186., a fost avansat la gradul de sub-locotenent.

La 1864, Ianuarie 24, a fost înaintat la gradul de locotenent; la 2 Octombrie 1864 căpitan; la 14 Iunie 1874 maĭor.

La 1 Iulie 1876 maĭorul Şonțu fu numit membru timporar al societățiĭ geografice romîne, conform art. 6 din statutele societățiĭ, acordîndu-ĭ-se diploma cu No. 128.

Acest distins ofițer luă parte, ca comandant al unuĭ batalion din al 10-lea regiment de dorobanțĭ, în războĭul cu Turciĭ, şi la 30 August 1877 muri ca un brav, în fruntea batalionuluĭ săŭ, în înfricoşătorul atac ce s'a dat reduteĭ Grivița. De şi a fost rănit în două rîndurĭ destul de grav, n'a voit să se retragă din luptă, cu toate inzistențele bravilor săĭ camarazĭ, ci a stat de şi-a făcut datoria pînă cînd un obuz a venit de ĭ-a retezat capul.

CARNETUL SAPTAMINEI

Din țară

Campania noastră în potriva luĭ Nicoreanu-Specific are un puternic răsunet. Am ajuns să facem ca medicilor militarĭ să le fie ruşine că sînt colegĭ cu celebrul omorîtor al soldaților. Nu maĭ vezĭ pe strade uniforma de medicĭ militarĭ. Umblă cu toțiĭ îmbrăcațĭ civilĭ, de frică ca mulțimea să nu-ĭ arate cu degetul strigîndu-le:

— Uite un specific.

Erĭ a fost aniversarea luăreĭ Griviței. Această amintire s'a prăznuit în chip cu totul palid. Eroiĭ morțĭ pe cîmpul pe luptă aŭ fost uitațĭ de guvernanțiĭ de azĭ.

— Ar fi un atac la adresa Turcieĭ, se spovedea D. Sturdza unuĭ personagiŭ politic, şi trebuĭe să ne abținem de la asemenea manifestațiunĭ umilitoare pentru Măria sa sultanul.

La Sofia, o Romîncă a avut aceĭaşĭ soartă ca şi Ana Szimon: a ucis-o amantul eĭ, un ofițer. In primul moment, D. Sturdza n'a voit să intervie pe cale diplomatică. Numaĭ după ce a primit ordin de la Viena, s'a hotărît să facă aceasta.

— Ce avem noĭ să ne amestecăm în daraverile bulgăreştĭ? declara primul ministru. Te pomeneştĭ că şi Bulgariĭ ne cer socoteală de asasinarea luĭ Godeanu şi de cazul luĭ Tudor David!

Nicoreanu, ne maĭ ştiind ce să facă, ne-a trimis vorbă că o să ne znopească în bătaĭe. La rîndul nostru şi noĭ ĭĭ păstrăm o surpriză, nu o specificăm *care anume.*

Toată lumea se întreabă, cum se face că D. Eug. Stătescu ține un loc aşa de important în partidul liberal, cînd D-sa nu lucrează de loc şi n'a dovedit prin nimic că e un bărbat politic de mare valoare.

Un filozof a dat următorul răspuns:

— E lucru ştiut că atuncĭ cînd o balanță este perfect echilibrată, e destul să puĭ un paĭ chĭar, pentru ca ea să se plece într'o parte. Cele două grupărĭ liberale, sturdzistă şi aurelianistă, sînt azĭ de o forță perfect egală, decĭ chĭar şi D. Stătescu, aruncîndu-se în unul din cele două grupurĭ, poate să plece balanța spre acel grup.

Din străinătate

Preşedintele republiceĭ franceze, întorcîndu-se din Petersburg, a trimes persoanelor din anturajul țaruluĭ diferite cadourĭ. Cele maĭ multe dintre ele, nişte ace de cravată, poartă ca efigie, două capete de femeĭ. Una poartă cuşma rusească, alta căciula roşie frigiană. Se şi potriveşte. Maĭ bine însă credem că ar fi fost dacă femeĭa cu cuşma rusească era reprezentată cu lanțurĭ la mîĭnĭ, ĭar cea cu căciula frigiană, cu lanțurile rupte. Ar fi fost un tabloŭ maĭ fidel adevăruluĭ.

Nemțiĭ sînt foc şi pară, fiind că Meline a telegrafiat locuitorilor din Lorena ca să spere într'un viitor maĭ bun. Cu toate acestea, transformarea armamentuluĭ artilerieĭ ĭĭ împĭedică să se avînte într'un conflict ale căreĭa urmărĭ nu sînt de prevăzut. De aceĭa, ziarele oficioase ca Koelnische Zeitung, *contrar ziarelor semi-oficioase, carĭ aŭ un limbagiŭ foarte violent — scriŭ că primul ministru a comis o mare grosolănie față cu Germania şi a dovedit o extraordinară lipsă de tact, dar că Germania poate să suporte liniştită injuriile luĭ Meline, de oare-ce ea e destul de puternică pentru a menținea şi apăra roadele victoriilor de la 1870—71. Se poate foarte bine ca lucrurile să se complice şi atuncĭ: s'a dus frumosul vis al păceĭ.*

Nota veselă

O prietenă către soția unuĭ poet:
„Oh... cum te invidiez, dragă Mario, că poțĭ să săruțĭ bărbatul tăŭ pe aceeaşĭ frunte pe care-l sărută şi muza“.

*

— Avețĭ un frate, nu e aşa?
— Da, Domnul meŭ.
— Unul singur?
— Da, numaĭ unul. Dar de ce mă'ntrebațĭ?
— Ciudat, făceam maĭ erĭ aceeaşĭ întrebare suroreĭ D-tale şi dînsa îmĭ spunea că are doĭ frațĭ.

CHESTIA ZILEI

— *Dar unde alergi, amice?*
— *Mi s'a îmbolnăvit soacra.... şi alerg la doctor.*
— *Ce mai aştepţi? Du-te la dr. Nicoreanu.*

IMPRESIUNI şi PALAVRE

Amintiri din războiŭ

Eram încă în şcoală pe timpul războiului şi toate peripeţiile mi s'aŭ întipărit în minte aşa de bine, că par-că le retrăesc acum, după *două-zeci de ani!* Două zeci de ani! Ce bătrîn par! deja am un trecut aşa de bogat de ani! Două zeci de ani s'aŭ strecurat încetul cu încetul fără să iaŭ seama, afară doar că fulgi albi încep să se ivească în barbă şi odată cu părul din cap aŭ pierit şi iluziunile şi entuziasmul.

*

Imi adun suvenirurile şi aleg din ele pe acele carî m'aŭ impresionat mai mult. In primul rînd e sosirea prizonierilor. Căzuse Plevna. Iarna grozavă, frigul creştea mereŭ şi convoiurile cu prizonieriĭ turcĭ, soseaŭ în fie-care zi. Era teribil acest spectacol al gărei din Iaşi. Turcii eraŭ aduşi în vagoane de animale. Cînd se deschidea vagonul, părea că vezĭ o pagină din infernul luĭ Dante. Jumătate din prizonierĭ eraŭ îngheţaţĭ, ţepenĭ ca nişte manechinĭ tragicĭ; pe feţele cadavrelor era întipărită o imensă durere. Pare că dormeaŭ şi visaŭ ceva grozav. Cea-l'altă jumătate maĭ trăia, dacă viaţă se poate chema ceea ce licărea în aceste fiinţe îmbrăcate în zdrenţe, cu ochiĭ păinjeniţĭ, incapabile să umble, cu membrele îngheţate, cu stomacul gol. Pare că văd şi acuma înaintea mea pe un Turc înalt, schelet, care mergea, împins de baioneta unuĭ soldat rus. Toată îmbrăcămintea îĭ consta într'o lungă manta vechie, ruptă şi despicată la spate de la guler pînă jos.

Şi această îmbrăcăminte era haina pentru un ger cum rar se întîmplă în ţara romînească. In mulţimea şi zăpăceala care domnea la gară, nenorocitul prizonier îmboldit de vîrful baioneteĭ, înainta maşinalmente, cu vederea pierdută în deşert, pe jumătate deja pe drumul dintre moarte şi viaţă.

*

A doua viziune este o copilărie macabră. Cadavrele Turcilor îngheţaţĭ pe drum eraŭ transportate în beciurile spitaluluĭ sfîntuluĭ Spiridon. Aicĭ eraŭ rezemate de zid, vagoane întregĭ de aceste resturĭ umane. Nimenĭ nu le păzea. Beciul era deschis, putea orĭ şi cine să intre. Voind să repurtăm şi noĭ o victorie, ne-am apucat într'o noapte de-am organizat o luptă împotriva morţilor. Inarmaţĭ cu pietre şi cu bulgărĭ de zăpadă, am mers în acest depozit mortuar şi am început să bombardăm morţiĭ. Uniĭ sub loviturile noastre cădeaŭ. Alţiĭ rezisteaŭ, stăteaŭ ţapenĭ şi fioroşĭ, ca nişte figurĭ de ceară de la panoramă, impasibilĭ şi neputincioşĭ faţă de ultragiul acesta ce-l făceam morţeĭ şi respectuluĭ celor învinşĭ.

Ne-a pierit însă pofta de asemenea vitejie. Un Turc prea mult molestat, a căzut de odată peste unul din noĭ, şi la strigătele celuĭ care se zbătea sub cadavrul duşmanuluĭ ţăreĭ, s'a deşteptat un păzitor, care, după ce ne-a dat afară cu toate onorurile, a închis noaptea beciul. Cît despre colegul învins de Turc, el a zăcut două săptămînĭ de frigurĭ.

*

Căderea Plevneĭ. Ce noapte liniştită. Cădea zăpada aşa de încet şi de des, că par'că se cernea de-asupra Iaşuluĭ o făină albă şi fină. Toată lumea era în stradă, străluceaŭ edificiile publice şi casele particulare de lumină. Mie mĭ-a rămas această impresiune „albă", această cernere de zăpadă peste lumea imensă care umplea tăcută şi voioasă străzile şi se împărtăşea din entuziazmul public...

...Şi de atuncĭ sînt aproape două-zecĭ de ani!...

Chiţibuş.

CRONICA

Educaţie fizică

Se ştie că în Franţa s'a ţinut acum un congres olimpic.

Rezultatele luĭ aŭ fost considerabile. In el s'aŭ tratat cestiunile carĭ se ating de gimnastică şi de educaţia fizică a copiilor. Doctorĭ celebri, igieniştĭ de mîna întîia aŭ luat cuvîntul şi aŭ formulat ideĭ noĭ carĭ sînt admirabile de pus în practică.

Creşterea copiluluĭ, a zis doctorul Cadet de Gossicourt la acest congres, începe din leagăn şi îngrijirile trebuiesc începute din primele zile ale frageděĭ sale existenţe.

In ce priveşte lăptatul copiluluĭ, D-sa stabileşte acest principiŭ prea puţin luat în seamă: laptele femeeĭ trebue să fie hrana copiluluĭ în anul întîĭ. Deci nu lapte de vacă, de măgăriţă care face indigestiĭ şi altele, une-orĭ maĭ rele, ca rachitizmul.

Infăşatul cum se practică azĭ e periculos. Veştmintele copilului trebue să fie strînse în jurul corpuluĭ numaĭ două sau treĭ lunĭ la început şi cît maĭ puţin. După de trece acest timp, orĭ-ce veştmînt îl stînjeneşte şi e un chin pentru el.

După aceia cînd începe a umbla, doctorul Gossicourt condamnă feluritele moduri ce se întrebuinţează pentru a învăţa pe copil să umble, precum şi dorinţa părinţilor de a-l vedea umblînd prea de timpuriŭ. „Copilul, zice D-sa, nu trebue să fie silit a umbla. El trebuie să înceapă înainte de a 10-a lună, căcĭ numaĭ atuncĭ îĭ sînt picioarele destul de solide ca să ţie corpul fără a se diforma".

Observarea adevăratei igiene în primele lunĭ ar da rezultate admirabile. Ast-fel copilul ar ajunge, la vîrsta cînd începe şcoala, în condiţiĭ bune, nu ca acum.

In şcoală condiţiile igienice sînt de plîns.

Dar despre ele în numărul viitor.

Radu Preica

Hora de la Griviţa

Fata luĭ Gazi-Osman,
Griviţa poartă-un colan,
Un colan tot de oţel...
Joacă fulgeriĭ pe el.
Aleleĭ! de l'aş lua.
Inapoĭ nu l'aş maĭ da!

Mîndra 'n cale mi-aŭ eşit,
Doru 'n mine-aŭ răsădit
Şi de-o lună pîn' acum
Răsădit mă ţine 'n drum.
Fa, colanul ţi-oiŭ lua
Şi 'napoĭ nu l'oiŭ maĭ da!

Puică scumpă de viteaz,
Nu m'aduce la necaz,
Că 'ntro zi m'oiŭ da prin foc
Şi te-oiŭ prinde de mijloc,
Iar colanul ţi-oiŭ lua,
Şi 'napoĭ nu l'oiŭ maĭ da!

Tu eştĭ viţă de păgîn,
Eŭ sînt viţă de Romîn!
Bună eştĭ de sărutat
Dar şi eŭ bun de luptat,
Eŭ colanul ţi-oiŭ lua,
Inapoĭ nu l'oiŭ maĭ da!

Fa, deschide-mĭ sînul tăŭ.
Cît îs blînd la graiul meŭ,
Nu mă face să te-aştept
Şi să daŭ cu tine piept.
Piept cu tine de voiŭ da,
Zăŭ, colanul ţi-oiŭ lua...

. . . .
. . . .

Tot aşa mărĭ-am grăit!
Intr'o zi m'am răpezit
Ş'am pus mîna pe colan.
Şi pe fata luĭ Osman.
Aleleĭ! Griviţă, fa,
Inapoĭ nu te-oiŭ maĭ da!

Vasile Alexandri

Invenţiunĭ şi noutăţĭ

Falşificarea pudreĭ.—Multă lume crede că pudra pe care o daŭ femeile pe obraz se face din orez pisat. *British Medical* spune că absolut toate pudrele pe carĭ le vînd parfumoriĭ sînt amestecate, în mare parte, cu bismut, plumb şi arsenic.

Aceste substanţe produc o mulţime de boale. Lor se datoresc paraliziile pe carĭ le aŭ la faţă şi la gît multe femeĭ.

De aceia, cu toate mijloacele întrebuinţate de doctorĭ, unele femeĭ nu s'aŭ putut vindeca de paraliziile ce aveaŭ, de cît numaĭ după ce aŭ renunţat să maĭ întrebuinţeze pudra.

Şi ce o fi vrînd să zică *British Medical*? să nu maĭ dea femeile cu pudră? Asta vezĭ, nu se poate. Orĭ de cîte paraliziĭ ar fi ameninţat sexul frumos, tot nu se lasă de pudră.

*

Creioane de hîrtie.— Un American—Americaniĭ născocesc tot felul de comediĭ—a inventat acum creĭoanele de hîrtie. Adică să ne înţelegem, el înlocueşte învelitoarea de lemn cu o învelitoare de hîrtie preparată în acid sulfuric (pergament).

De curînd s'a instalat la Paris o fabrică pentru fabricarea acestor creĭoane. Prepararea lor se face foarte uşor prin două maşine. După-ce se prepară hîrtia, se înfăşoară în ea plumbul şi apoĭ se taie bucăţele de mărimea obişnuită a creĭoanelor. Aceste bucăţĭ sînt tăĭate în formă conică la unul din vîrfurĭ.

Marele avantagiŭ al acestor creĭoane este uşurinţa cu care se ascut. Hîrtia se rupe foarte uşor şi nu riscĭ nicĭ odată să se rupă plumbul.

Creĭoanele acestea se colorează ca şi cele de lemn pentru a le da un aspect maĭ plăcut.

Cu toate avantajele pe carĭ le prezintă ele nu vor atrage pe aceĭa carĭ îşĭ fac o falĭ din măĭestria cu care ascut creĭoanele azĭ, de oare-ce ascuţirea creĭoanelor de hîrtie nu maĭ prezintă nicĭ o greutate, cum prezintă creĭoanele de lemn.

Un bucureştean pe zi

Teodor Văcărescu

Colonel în rezervă şi fost mareşal al palatuluĭ, a luat parte la războĭul pentru independenţă şi s'a făcut cronicarul luĭ, scriind cartea *Luptele Romînilor*, în care s'a arătat un scriitor de mîna întîia şi prin aceasta a dovedit că n'a uĭtat testamentul luĭ Ienăchiţă Văcărescu, care zicea strănepoţilor săĭ la începutul acestuĭ veac:

Urmaşilor meĭ Văcăreştĭ
Las vouă moştenire
Creşterea limbeĭ romîneştĭ
Şi-a patrieĭ iubire.

Per.

Ţarul Alexandru II

Reproducere din gravurile *Istorieĭ Rezbeluluĭ din Orient* din 1877—1888 Bucureştĭ. Tip. Mihăilescu şi Luis.

Alexandru II, ţarul tuturor Rusiilor, s'a născut la 17 Aprilie 1818. A fost un ţar liberal la începutul domnieĭ sale. Pe la sfîrşitul acesteĭa însă, maĭ ales după revoluţiunea poloneză, Alexandru II a devenit aşa de reacţionar, în cît nihiliştiĭ aŭ îndreptat maĭ multe atentate contra luĭ. Cel din urmă, de la 1881, reuşi chĭar şi Alexandru II ispăşi păcatele ce le comisese contra multor tinerĭ democraţĭ ruşi, floarea lumeĭ culturale din imperiul său. La războĭul din 1877 a participat, venind chĭar pe cîmpul de luptă.

Inst.

VARIETĂŢI

Henri Dumant.—Am anunţat că congresul internaţional de medicină, care s'a ţinut la Moscova, a acordat premiul de 5 miĭ de leĭ al oraşuluĭ Moscova, D-luĭ Henri Dumant din Heiden (cantorul Appenzell). Subiectul lucrăreĭ trebuĭa să fie din domeniul igieneĭ populare, ĭar premiul s'a acordat după propunerea savantuluĭ profesor Virchow. Henri Dumant este fondatorul convenţiuneĭ de Geneva privitoare la tratamentul spitalelor, răniţilor, bolnavilor, medicilor, farmaciştilor şi îngrijitorilor în timp de războiŭ. Actualmente bătrînul savant trăeşte foarte retras şi sufere de mania persecuţieĭ. Iĭ se pare mereŭ că cine-va vroĭeşte să-ĭ fure manuscriptele.

*

Păpuşele uneĭ marĭ ducese.—Preşedintele republiceĭ franceze, D. Felix Faure, a dus cadourĭ tuturor celor cu carĭ a venit în contact în Rusia. Mareĭ ducese Olga, fiica întîĭ născută a ţaruluĭ, preşedintele 'ĭ-a dus treĭ păpuşĭ, pe carĭ ziarul „Figaro" le descrie cu de-amănuntul. Ele aŭ fost aduse într'o cutie ce purta monogramul mareĭ ducese. Una dintr'însele, un baby, poate ţine un discurs întreg şi ştie să cînte cincĭ cîntece. A doua e o pariziană deosebit de elegantă cu patru toalete minunate şi a treĭa poate fi îmbrăcată în patru costume naţionale caracteristice, şi anume: costum de normană, arlesieră, bretonă şi bearneză.

Lamwda.

ZNOAVE

Ţigan viteaz

Scăpase ţiganul din armată şi se întorsese în sat de unde era.

De cînd se întorsese, se făcuse ţiganul mîndru de nu maĭ ajungeaĭ la el, cu scara să te fi suit. Toată ziua se lăuda că şi el e voinic şi viteaz ca Romîniĭ.

Intr'e zi un Romîn auzindu-l lăudîndu-se, îl întrebă:

— Ia ascultă ţigane, de viteaz... viteaz eĭ fi, dar în foc intrat-aĭ?

— Ba numa pe lîngă el, nene, aşa, pîn prejur, răspunse ţiganul.

— Dar la bătaĭe fost-aĭ?

— Aolie, fost, răspunse ţiganul. Şi încă de cîte orĭ!

— Ce spuĭ, mă?

— Spuĭ, c'aşa e.

— Eĭ dar cum e la bătaĭe? Ia ne spune şi nouă să ştim.

— Heaca cum să fie, răspunse ţiganul, unu te ţine dă cap, altu dă picĭoare şi altu dă de zvîntă.

Dumitru Stănoescu.

Luarea Griviţeĭ*)

Inceputul ataculuĭ.—Moartea maĭoruluĭ Şonţu.-Moartea luĭ Valter.—Al doilea atac.—Grigore Ivan, Stan Gheorghe şi Nică Vasile.—Trăĭască învingătoriĭ de la Griviţa.

Incepură a se lumina zorile de 30 August (11 Septembrie) *ziua de sînge udă*, cum a numit'o cîntăreţul bătrînelor şi tinerilor vitejiĭ ale ostaşilor noştri. Fost'a de Dumnezeŭ ursită astă lună August, a coprinde în sine două date marĭ în fastele noastre militare? 13 August 1595, Călugărenĭ—soare sus pe cer înainte de sfinţit; 30 August 1877, Griviţa—răsărit de soare, răsărit de glorie romînească.

Ploaĭa ostiase despre ziuă, dar aburĭ de ceaţă deasă şi umedă se întindeaŭ ca trîmbe de pînză pe dealurĭ şi pe cîmpiĭ. Din zi de dimineaţă coloanele de atac se puseseră în mişcare, la orele şi în ordinea prescrisă, spre locurile de adunare unde trebuĭaŭ să sosească şi să adaste, ascunse de vederea inamiculuĭ, momentul ataculuĭ. Trupele strîng bivuacurile lor muĭate şi merg să'şĭ ocupe poziţiunile de bătaĭe. Pămîntul, desfundat de ploaĭa de peste noapte, era noroĭos şi îngreuna roatele tunurilor şi paşiĭ soldaţilor. Conform ordinelor, artileria îşĭ începuse, în faptul zileĭ, acţiunea.

La 8 ore Domnitorul îşĭ părăsise cuartierul şi pornise la poziţiunile armateĭ, însoţit de adjutanţiĭ săĭ, de marele duce Nicolae fiul şi de principele Alexandru Battemberg carĭ, în acea zi, făceaŭ serviciul de ofiţerĭ de ordonanţă pe lîngă comandantul armateĭ de Vest. Pe la 10 sosi împăratul cu marele duce Nicolae pe platoul de la Observator. In cîmp, înaintea linieĭ a doua a trupelor, se sluji Te-Deum pentru ziua S-tuluĭ Alexandru, şi rugăcĭunĭ pentru ţar se împreunară cu rugăcĭunĭ pentru armată. Cucernic şi mişcător fu acel moment cînd atîtea miĭ de oamenĭ, de la simplul soldat pînă la domn şi împărat, îngenuchĭară împreună cu umilinţă în tină spre a înălţa rugĭ Dumnezeuluĭ oştirilor ca să miluĭască cu izbîndă armele creştine.

Timpul urma închis, negura de ceaţă şi burhaiŭ devenise atît de deasă, în cît abia se putea vedea la o sută paşĭ. Intre 10 şi 11 ore se aud neaşteptat salve de puştĭ pe stînga armateĭ. Domnitorul trimite după informaţiunĭ ofiţerĭ carĭ aduc ştirea că trupele generaluluĭ Skobelef, punîndu-se în mişcare spre a ocupa o poziţiune înainte, fuseseră zărite de Turcĭ carĭ deschiseră focul asupra lor. Se porneşte ordin generaluluĭ a adăsta ora mişcăreĭ generale. Spre amiazĭ, pe cînd trupele mîncaŭ de prînz, se servea pe platoul de la Observator dejunul împăratuluĭ la care luară parte Domnul Romînilor, marele duce Nicolae şi suitele; şi acum îşĭ luaŭ ĭarăşĭ locul fala şi mărirea împărătească, manifestate prin lux şi belşug, carĭ făceaŭ contrast cu traĭul frugal şi chinuit al războĭuluĭ, cu dispoziţiunile de spirit şi simţirile grave carĭ încleştaŭ în acele momente toate inimile. Impăratul Alexandru închină un pahar pentru vitejiĭ carĭ aveaŭ să învingă. *Ave morituri, Caesar vos salutat!* Gladiatoriĭ ceĭ vechĭ, înainte de luptă şi de moarte, salutaŭ pe împărat; împăratul, aci, saluta pe ceĭ ce eraŭ să moară.

GRIGORE al LUCĂI

Dejunul împărătesc nu era încă sfîrşit, cînd de odată, pe stînga poziţiunilor noastre izbucnesc, maĭ apropiat şi maĭ deslușit, tarĭ răpăiturĭ de puştĭ şi strigăte de ura. Era pe la 1, două ore înainte de momentul hotărît pentru atac. Domnul Carol, mirat de aceste începere fără vreme şi nerăbdător a vedea însuşĭ ce se petrece, încalecă şi porneşte, însoţit de marele duce Nicolae, spre poziţiunile ruseştĭ. Aci află că Turciĭ, deşteptaţĭ de înaintarea generaluluĭ Skobelef şi neliniştiţĭ de mişcările acestuĭa pe flancul şi linia lor de comunicaţiunĭ şi de retragere, adunaseră în acea parte marĭ forţe, şi luaseră ofensiva în contra stîngeĭ armateĭ aliate; corpul al IV-lea rusesc, care se afla la dreapta trupelor generaluluĭ Skobelef, înşelat de ceaţa şi de apropiatele puşcăturĭ de pe flancul său, crezu că atacul Turcilor este îndreptat asupră-ĭ, şi fu, ast-fel, tîrît în luptă. Comandantul corpuluĭ, generalul Krylof, porni o coloană de atac asupra primeĭ redute a întăririlor turceştĭ despre Radişovo, dar Ruşiĭ fură respinşĭ cu marĭ pierderĭ. Acţiunea se opri aci, aşteptîndu-se ora ataculuĭ general. In acelaşĭ timp, pe stînga, detaşamentul generaluluĭ Skobelef urma a fi învăluit într'o luptă fierbinte cu gloatele turceştĭ carĭ se adunaseră în faţa sa pe creasta Munteluĭ-Verde, spre Krişin, şi detaşamentul rusesc avusese simţitoare pierderĭ de oamenĭ.

Acesta era, dar, pe la 2 d. a. cursul bătălieĭ începute înainte de ora fixată, fie prin mişcările intempestive ale stîngeĭ ruseştĭ, fie din propria ofensivă a inamiculuĭ. Să vedem care era atuncĭ starea lucrurilor pe dreapta, în partea Romînilor.

*) Fragment din valoroasa operă a luĭ T. C. Văcărescu intitulată: *Luptele Romînilor în rezbelul din 1877—78.*

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

103

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

II

— Si acum îmĭ veĭ spune ceea ce aĭ de gînd să facĭ... Să nu crezĭ că voiŭ fi complicea ta în vre-o nouă infamie. Si eŭ îţĭ declar că dacă nu-mĭ spuĭ adevărul, nicĭ odată, mă înţelegĭ, nicĭ o dată nu voiŭ retrage copilul de la Azistenţă. Imĭ place maĭ bine ca el să rîmîie unde e, orĭ cît de nenorocit ar fi Şi să nu-mĭ minţĭ! Căcĭ o să te prind nu maĭ de cît,.. Trebue să puĭ punctul pe i împreună cu mine, contrar nimic!

— Cum vreĭ zise Marc Roux. Imĭ place ce să văd hotarîrea ta. Dar e oare necesitate să-ţĭ explic ceea ce voiam să facem, Farigoule şi cu mine? Sabina Orfeoli trăeşte şi plînge în tot-d'a-una pe fiul eĭ. Dacă el nu e mort dacă noĭ vom avea şansa să-l găsim, îl vom duce mameĭ sale şi ĭată totul.

— Si purtarea ta fi desinteresată?

— Ah! nu, nu, făcu cu vioiciune micul omuleţ.

Nu trebue să ni să ceară un brevet de moralitate. Noĭ sîntem săracĭ. Avem o singură ocaziune pentru a deveni bogaţĭ în mod onest. Am fi nişte imbecilĭ dacă n'am profita de ea.

— Veţĭ abuza de secretul vostru pentru a exploata pe acestă sărmană femeĭe! Vă cunosc eŭ.

Sînteţĭ incorigibiliĭ. Nu maĭ e nimic de făcut.

— Nu te supăra Ano. Nu vom specula nimenĭ. Şi e pentru aceasta un puternic motiv, căcĭ secretul trecutuluĭ Sabineĭ e cunoscut de bărbatul eĭ. Prin urmare, imposibil de a face să vibreze această coardă.

Pentru serviciul adus vom cere o sumă măricică...

O aşa fericire se plăteşte! Şi aceasta va fi totul!

— Cît pretindeţĭ voĭ?

— Nu ne-am gîndit încă la aceasta, zise Marc Roux evasif.

— Eĭ bine gîndiţi-vă, voesc să ştiŭ şi eŭ...

— Eŭ cred că o sută de miĭ de francĭ nu e o sumă tocmaĭ mare.

— Şi dacă mama nu poate să v'o dea?

— Ea o va găsi.

— Dacă ea e săracă?

— Ea e bogată linişteşte-te.

Ana nu era convinsă. Ea manifesta oare care neîncredere. Fratele său ghici.

— Tu nuaĭ încredere în noĭ?

— Nu.

— Atuncĭ pentru ce nu ne puĭ la încercare?

Ana rămase gînditoare.

— Pentru că e vorba a se reda acest copil mameĭ sale, zise ea, voiŭ face ceea ce veţĭ voi...

Avură nu gest de bucurie. Ea se grăbi să adaoge:

— Dar vă previn că voiŭ avea ochiul asupra voastră...

In definitiv eŭ sînt stăpîna acestuĭ secret. Nu-l voiŭ de cît fiind sigură de voĭ... Şi dacă voĭ veţĭ viza vre'o mişelie nouă, o voiŭ împiedica foarte bine...

— Si noĭ te vom revedea, dragă Ana?

— Reveniţĭ după două zile... Voiŭ merge la Azistenţă şi vă voiŭ spune ceea ce mi se va răspunde de acolo...

După două zile eĭ fură exacţĭ la rendez-vous.

— Eĭ bine? întrebă Marc Roux... lingîndu-se pe buze ca un flămînd la vederea uneĭ fripturĭ.

— Eĭ bine! băeţiĭ meĭ, nu trebue să vă bucuraţĭ îndată... Aceasta nu se face cu trenul fulger.

— Ce ţĭ s'a spus?

— Administraţiunea nu voeşte să libereze pe copil.

— Ea n'are dreptul să-l reţie.

Se pare că da.

— Povesteşte-ne tot ce s'a petrecut.

— Iată.

Ea îĭ puse în curent.

Ana se prezentase la biuroul de informaţiĭ din strada Victoria.

Avuse grijă să ea cu ea toate notiţele carĭ trebuiaŭ să servească reclamaţiuneĭ sale tardive.

Nu era nicĭ un străin în biuroŭ cînd intră ea.

Amploiatul citia un ziar.

El privi pe noua venită pe de asupra ochelarilor săĭ, lăsă ziarul şi o aşteptă să-şĭ explice vizita.

— Domnule, vin să ĭaŭ informaţiunĭ despre un copil lăsat Azistenţeĭ.

— Sînteţĭ mamă depunătoare.

— Da.

— In ce zi a fost depus copilul? Care e numărul depunereĭ?

Ea dădu notiţele cerute.

Amploiatul avu un gest de surpriză.

— Cum, zise el, aceasta datează de aproape două zecĭ de anĭ?

— Da, Domnule.

El eşi, consultă registrele şi se întoarse.

— Timp de două zecĭ de anĭ nu aĭ venit nicĭ odată să întrebĭ dacă copilul D-tale e viŭ saŭ mort?... nicĭ odată, afară de o singură dată.

Ana prevăzuse observaţiunea.

Răspunsul săŭ era gata.

— Eram departe de Franţa, zise ea!. Imĭ era imposibil...

— Si acum ce voeştĭ?

— Copilul meŭ maĭ trăeşte?

— Trăeşte. E sănătos.

Si amploiatul făcu o cruce pe lista cu data viziteĭ.

— Aşĭ putea să ştiŭ ce a devenit?

— Nu. Imposibil. Afară numaĭ dacă nu l'aţĭ reclama.

— Si pentru a-l reclama, ce trebue?

— Vreĭ să zicĭ: Ce ar trebui?... Mă explic.

Dacă aĭ fi venit acum cîţĭ va anĭ, înainte de majoritatea copiluluĭ, aĭ fi putut în depliaind oare carĭ condiţiunĭ să-l ieĭ. cu D-ta. Aceste condiţiunĭ există în tot-d'a-una, astă-zĭ cînd el e major şi prin urmare liber de persoana sa. dar e una care ţine de această majoritate... In momentul de faţă noĭ nu putem să-ĭ inpunem nicĭ o voinţă... D-ta nicĭ atît Nimenĭ nu-l poate obliga să te recunoască de mamă... Dacă veĭ dori să-l ieĭ, noĭ vom fi în neputinţă de a-l constrînge... nu maĭ de voinţa sa depinde întoarcerea luĭ...

— E fericit el?

— Nu ştiŭ. N-am de cît un număr în faţa mea...

Acest număr nu-mĭ reprezintă de cît o fiinţă care trăeşte. Puţin mă importă, ce face el? In acest moment n'am pentru ce să mă ocup cu aceasta. Maĭ tîrziŭ voiŭ şti-o.

— Atuncĭ, domnule, pentru că trebue căutat spre a-l lua, va trebui, cel puţin ca el să cunoască vizita mea, să afle cererea mea...

—Va fi instruit în astă privinţa, după ancheta noastră.

— O anchetă?...

— Da... Cu ce te-aĭ ocupat în aceştĭ două zecĭ de anĭ? Avem interes să ştim asta... Ne trebue numele D-tale... Ne trebue detaliĭ asupra vieţeĭ D-tale.. Nu maĭ e nicĭ un secret de vreme ce reclamaţĭ copilul, ne trebue de asemenea să ne daĭ probe, că eştĭ în stare, prin averea saŭ situaţia D-tale, a rambursa administraţiuneĭ cheltuelile de întreţinere ale copiluluĭ D-tale...

— O sumă importantă, D-le?

— Iţĭ voiŭ da detaliile în această privinţă...

— Aceasta se va ridica.

— La cîte-va miĭ de francĭ, cu siguranţă.

Ana făcu o grimază. Amploiatul înţelese.

— Această perspectivă răceşte tandreţa maternală?

— Cel puţin ea îmĭ dă de gîndit...

Ea se gîndea:

— Drace! dacă copilul nu ar fi al meŭ, n'aşĭ hezita nicĭ un minut... Dar să daŭ banĭ pentru copilul alteia, aceasta e prea de tot!

Cu toate acestea greşeala comisă altă dată apăsa greŭ inima Aneĭ.

— Fără a fi bogată, am cu toate acestea o situaţiune bună zise ea. Si dacă suma reclamată nu trece peste două, treĭ miĭ de francĭ...

— Probabil cam aceasta va fi suma.

— Atuncĭ voiŭ plăti.

— Bine! Ne maĭ rămîne să facem o anchetă asupra D-tale, mijlocele de existenţă, moralitatea D-tale actuală.. Dă-mĭ numele D-tale şi uşurează-mĭ mijloacele de a cunoaşte; lucru pe care l-aşĭ putea afla chĭar fără D-ta, ceea ce avem interes să ştim. Ancheta în acest mod va merge foarte repede.

Ea dădu numele şi adresa sa.

Trebuia să-o dea.

Puţin neliniştită din cauza minciuneĭ ce o spuse maĭ înainte, ea să grăbi să adauge:

— Domnule, v'am spus, nu e de cît un minut. că depărtarea mea de Paris de Franţa chĭar, m'a împiedicat mult timp să maĭ vin pentru a lua informaţiunĭ despre copilul meŭ...

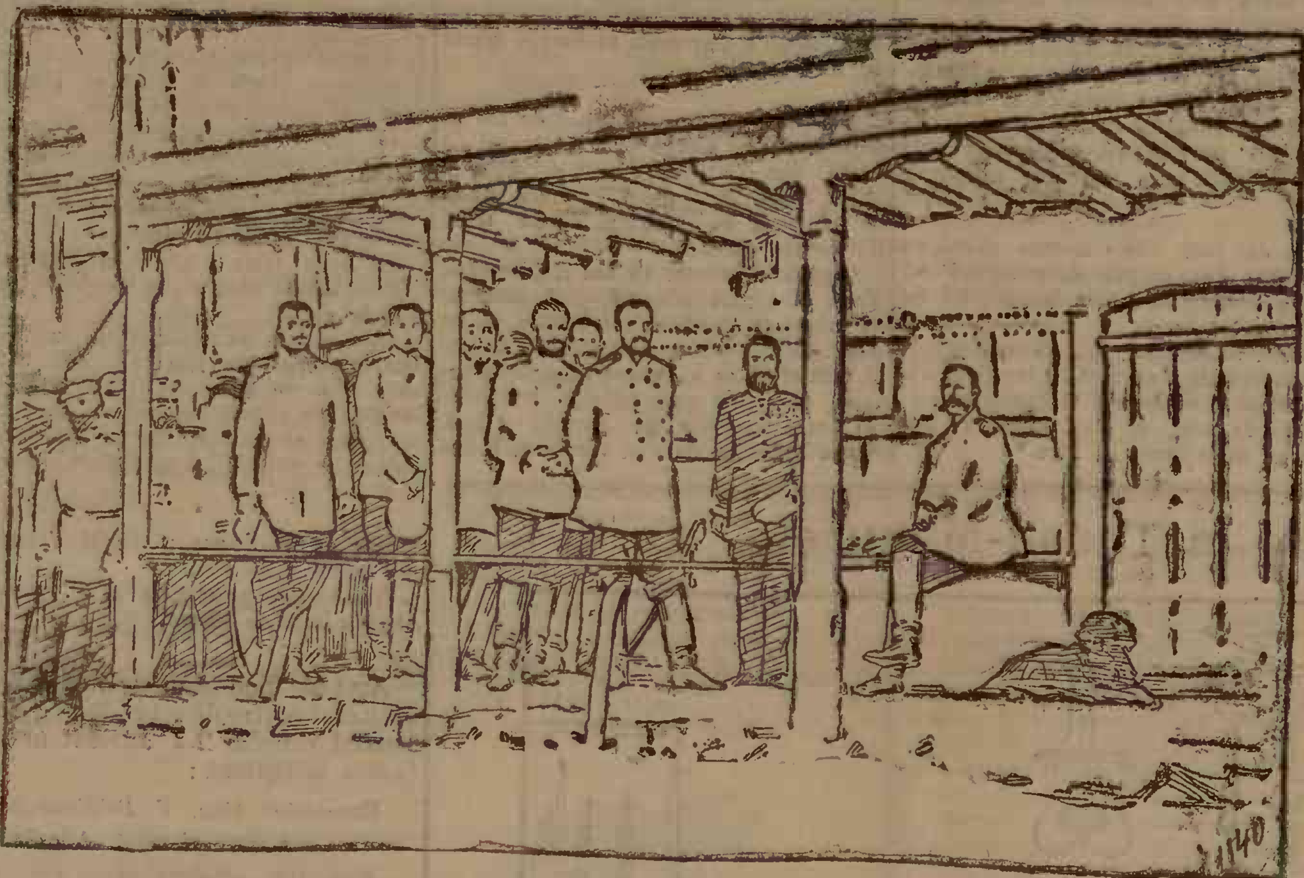
— Da. Eĭ bine?

(Va urma)

O nouă victimă a lui Nicoreanu

—Vezi pagina 4-a—

Pe cîmpul luptei

Această ilustrațiune este reproducerea unei curioase fotografii din colecția fostului fotograf Duschek. Ea reprezintă pe țarul Alexandru, pe principele Carol al Romîniei și pe marele duce Niculae, împreună cu marele stat major rus. La picioarele țarului se vede oĭnele său favorit.

Aci artileria, cu toată ceața îngreunînd țintĭrea, ĭșĭ continuase bombardarea pînă la 1; atuncĭ, cum 'ĭ se prescrisese, făcu o pauză pînă la orele 2 jum. De șĭ auziseră pușcăturĭ șĭ zgomot de luptă pe stînga lor, totușĭ trupele romîne, neprimind nicĭ un ordin care să modifice dispozițiunile, așteptaŭ în liniște ora ataculuĭ. In liniște; — dar în treĭ-zecĭ și cincĭ miĭ pĭepturĭ în carĭ băteaŭ inimĭ romînești, fost'a una singură care să nu zvîcnească puternic în acel moment înaintea Plevneĭ, așteptînd ora 3? Nu; căcĭ nu preocuparea lupteĭ care avea să se încingă, nicĭ apropierea primejdieĭ, nicĭ pășul de rănĭ, de suferințe și de moarte se înfățișaŭ acum gîndulu soldaților noștri. Nu; o vedenie obidită și dureroasă care turbura pînă chĭar și visurile îmbătătoare de izbînde și de falnice biruințĭ, muncea sufletul oștenilor romînĭ și le amintea nedreapta, de trecut și de istorie dezmințita tagă a vredniciei lor războĭnice; și acea vedenie întărîtată cerea, în acest de cumpănă ceas, răzbunare pentru hula vrăjmașă și pizmătarință cu care defăĭmătoriĭ cercaseră de atîtea orĭ să surpe și să întunece cinstea numeluĭ romînesc. Acum venise ziua de judecată și de hotărîre. O singură îndoĭală în foc, o singură slăbiciune în primejdie, și osîndit avea să fie ostașul romîn, pĭerdută slăvita luĭ moștenire. Acum trebĭa s'arate cum știe el să lupte și să moară.

In sfîrșit sosi ora. Coloanele noastre de atac aveaŭ să ĭasă din vîlcelele în carĭ staŭ ascunse, și să se azvîrle asupra faĭmoaseĭ redute sîngerată de atacurile zadarnice ale Rușilor la $^{18}/_{30}$ Iulie, și înaintea căreĭa, atuncĭ, regimentul Penza fusese jumătate distrus; asupra reduteĭ celeĭ marĭ de la Grivița, care se considera ca Malakoful Plevneĭ și cheĭa tabereĭ întărite turceștĭ despre Nord. Acest asalt avea să se dea de 11 batalioane romîne, și de 3 batalioane ale regimentuluĭ Arhangelgorod din divizia 5-a rusească, cărora se ordonase să atace de odată cu Romîniĭ reduta spre fața Nord-Est. Generalul Cernat trămisese la 9 ore dimineața un ofițer al cuartieruluĭ romîn la generalul Shilder-Schuldner comandant al diviziei a 5-a rușeștĭ, spre a-ĭ comunica precis locurile de unde vor porni coloanele noastre, și itinerariul ce vor urma spre a da atacul care se va începe la 3 ore punct, conform ordinelor. Generalul răspunse că este gata, și că la aceĭașĭ oră cele 3 batalioane ruseștĭ vor ataca reduta, împreună cu batalioanele romîne.

Ceața începuse a cădea în bură de ploaĭe subțire și rece. Bateriile noastre, carĭ la 2 jum. își deschiseseră ĭarășĭ focul, tunaŭ cu furie. La semnalul comandanților, batalioanele pornesc fără zgomot și încep a urca coasta văĭceleĭ care le desparte de platoul unde se afla reduta inamică.

Un moment de solemnă și înfiorătoare tăcere urmează; artileria romînă ĭșĭ oprise focul spre a nu lovi în propriele noastre trupe. In reduta turcească nicĭ o mișcare.

Turciĭ vor evident să lase pe Romînĭ să se apropie și să deschiză apoĭ focul, ca să zguduĭe așa maĭ lesne moralul tinerelor noastre trupe.

Incep decĭ focul asupra tiralioților carĭ ajunseseră sus și asupra celor ce urcaŭ, pricinuindu-le pĭerderĭ simțitoare; dar eĭ nu se turbură și înaintează mereŭ asupra retranșamentuluĭ. „'Nainte!" strigă îndrăznețul comandant, maior Șonțu, care mergea în fruntea lor, dar care cade lovit de moarte în momentul cînd soldațiĭ săĭ gonesc pe vrăjmaș din retranșamentul d'inaintea reduteĭ.

Batalionul următor al coloaneĭ, 1-iul din al 8 lea de linie, urcase în timpul acesta pe muchia dealuluĭ din fața reduteĭ. O groaznică surprindere adăsta aci pe năvălitorĭ.

Tabia Abdul-Kerim, ce trebuĭaŭ să atace, nu forma o singură întărire cum în timp de o lună și jumătate fusese recunoscută de statul-major rusesc.

Aceasta fu următoarea descoperire ce făcură trupele coloaneĭ diviziuneĭ a 3-a cînd sosiră pe muchia dealuluĭ și văzură, în fața lor, o redută nouă la poalele căreĭa se aflaŭ, și la stînga aceste ĭa, la 300 metri, altă redută asupra căreĭa se îndreptase coloana diviziuneĭ a 4-a. In această gravă împrejurare ce era de făcut? A schimba frontul ataculuĭ și a se dirige către reduta din stînga? La aceasta nu era de gîndit nicĭ din cauza terenuluĭ, nicĭ a foculuĭ reduteĭ și drumuluĭ acoperit între ambele întăririĭ sub carĭ se afla coloana. A da înapoĭ, a se retrage făr' a da asaltul? Nu, iubită țară, n'aveaŭ fiĭ tăĭ să-țĭ aducă astă necinste!

Tiralioriĭ noștri și pelotoanele de lucrătorĭ, dorobanțiĭ împreună cu soldațiĭ de linie, înaintară spre drumul acoperit. „După mine, băiețĭ!" zice căpitanul Valter Mărăcineanu, și în capul batalionuluĭ se repede spre șanț, unde valorosul căpitan cade pătruns de gloanțe.

Strălucita purtare și voiniceasca moarte a maioruluĭ Șonțu și a căpitanuluĭ Mărăcineanu aŭ fost o pildă pe care toțĭ tovarășiĭ lor voĭaŭ s'o urmeze pe 'ntrecute, și aceste două nume de eroĭ, împreună cu numele acelor carĭ, ca dînșiĭ, se jertfiră în astă zi, vor rămînea neșterse în cartea de glorie a oasteĭ romîneștĭ!

Căzuseră aceștĭ bravĭ, dar nu se opriseră curagioșiĭ lor tovarășĭ. Toțĭ, ofițerĭ și soldațĭ, făceaŭ supreme opintirĭ spre a înainta spre parapetul drept ca un zid și de 3 metri înalt, de unde vrăjmașul îĭ trăznea, pe cînd Turciĭ din vîlceaua de pe laturea reduteĭ, spre Bucova, îĭ loveaŭ în coastă, fără ca aĭ noștri să fie apărațĭ din acea parte.

In zadar șefiĭ regimentelor al 10-lea de dorobanțĭ și al 8-lea de linie, loc.-coloneliĭ Măldărescu și Poenaru, maĭ bagă în foc și cele-l'alte 2 batalioane ale maiorilor: Lipan, care fu rănit în capul trupelor sale, și Macca; în zadar comandantul ataculuĭ, colonel Ipătescu, căruĭa i se ucise calul sub dînsul, îșĭ însuflețește trupele; șanțurile și împrejmuirile ucigașeĭ redute se umplu cu trupurile străpunse de gloanțe, cu leșurile sfîrticate de obuze și de baionete ale oștenilor romînĭ. Aci fură ucișĭ căpitaniĭ Carcalia, Panu; locotenentul Stănescu; sub-locotenențiĭ Horia, Ulescu, Iarca și Marcovicĭ; fură rănițĭ, maiorul Lipan; căpitaniĭ Vălcescu, Manolescu, Șișman, Dobrovolschi; locotenentul Teleman; sub-locotenențiĭ: Ene, Nicolescu, Georgevicĭ, Dincă, Elefterescu, Paciurea, Dimitrescu, Stanciu, Brociner, Crăciunescu, Merișescu, și, împreună cu aceștĭ ofițerĭ; 1200 soldațĭ eraŭ pușĭ afară din luptă, ucișĭ saŭ rănițĭ.

Comandantul diviziuneĭ, colonelul Angelescu G., văzînd că trupele pîn'aci în acțiune pĭerduseră 26 ofițerĭ și jumătate din efectivul lor, socoti că tot ce poate cere puterea omenească și onoarea militară se îndeplinise cu prisos, — și retrase din foc crîmpeĭele eroice și sîngerînde carĭ maĭ rămaseră din coloana de atac.

Coloana de atac a diviziuneĭ a 4-a pornise și ea punct la 3 ore, de odată cu coloana diviziuneĭ a 3-a, și avea să lovească o față a reduteĭ Grivița, care, după dispozitivul de bătălie, urma a fi atacată în același timp pe dreapta de diviziunea a 3-a, pe stînga de cele 3 batalioane rusești.

Vînătoriĭ, cu pelotoanele de lucrătorĭ, pornesc în pas gimnastic. Turciĭ întrebuințează și aci tactica adoptată în contra diviziuneĭ a 3-a, și lasă pe năvălitorĭ să se apropie.

„Ura" ! și Romîniĭ se avîntă la asalt. „Alah! Alah!" răspund din toate puterile Turciĭ din șanț.

Cu toată vitejia trupelor noastre, primul atac fu respins, și ele se adunară în spatele movileĭ spre a-șĭ reîntocmi rîndurile și a aștepta intrarea în acțiune a diviziuneĭ a 3-a și a Rușilor, ca, cu toțiĭ, să facă o nouă opintire.

Colonelul Angelescu A. porni pe loc.-colonel Voinescu a raporta căpetenieĭ armateĭ mersul acțiuneĭ, și a-ĭ supune că se pregătește a reîncepe atacul, în care se ruga a fi susținut de coloanele romîne și ruse destinate a-ĭ da concursul.

Pe la 4 ore, colonelul Angelescu A. îșĭ reîntocmește trupele pentru al doĭlea atac, la care pornesc cu minunată bărbăție. In viforul de gloanțe care se ridică încă odată din întărirea turcească, ele înaintează din noŭ cu hotărîre ca pe cîmpul de manevră, cu steagurile desfășurate, muzicile cîntînd războĭnic, tobele și trîmbițele sunînd la atac.

Batalioanele romîne cu ofițeriĭ în frunte, dîndu-le exemplu, se reped încă odată pe redută, sosesc la șanț, dar aci voinicescul lor avînt se frînge de îndărătnica apărare a vrăjmașuluĭ; atacul e respins, cărărĭ de sînge arată drumul străbătut de ostașiĭ noștri. Abia atuncĭ, pe la 4 și jum. ore, coloana rusească, care trebuĭa să atace simultaneŭ, se vede venind spre movilă în dosul căreĭa se adăpostiseră trupele noastre.

Apropierea batalioanelor rusești crescu în trupele romîne aprinderea și mînia lupteĭ cu orĭ-ce preț. Ațițate și maĭ mult de îndemnul maĭ pre sus de orĭ-ce laudă al ofițerilor, de cuvintele și de pildele bărbăteștĭ ale loc.-colonel Voinescu, maior Candiano-Popescu, căpitaniĭ Groza, Pruncu și toțĭ aceĭ carĭ maĭ rămîseseră în picĭoare, rîndurile romîne se alcătuesc de iznoavă.

Romîniĭ îșĭ înmulțiră jertfele: peste 40 de ofițerĭ și maĭ bine de 2000 soldațĭ căzuseră pînă acum morțĭ și rănițĭ din rîndurile lor. Și reduta nu era luată!

Gravă, decĭ, era situațiunea bătălieĭ pe la 5 ore seara.

In astă zi înorată și ploĭoasă noaptea veni de vreme. In amurgul sereĭ lupta nu maĭ urma de cît spre stînga, în partea generaluluĭ Skobelef, și pe dreapta, în partea Romînilor, unde trupele coloneluluĭ Angelescu A. și cele 3 batalioane rusești eraŭ pe pozițiunea înaintată din fața reduteĭ inamice.

Ceĭ carĭ dăduseră treĭ asalturĭ și nu biruiseră, carĭ vedeaŭ în fața lor blestemata redută teafără și'n mîna dușmanuluĭ trufaș, n'aveaŭ astîmpăr pînă nu vor zmulge cu orĭ-ce preț din ghĭara Turcilor ucigașa întărire, care răpusese viața la atîția voinicĭ. Șefiĭ împărtășiaŭ ardoarea soldaților; în aceste dispozițiunĭ colonelul Angelescu A. însărcină pe la 6 și treĭ sferturĭ seara pe loc.-colonel Voinescu și pe căpitanul Groza, din statul-major, a strînge încă odată trupele și a le duce la un ultim atac. Pentru a patra oară, decĭ, în timp de 4 ore, aceștĭ neînfricoșațĭ ostașĭ porniră la asalt. Soldațiĭ din batalionul al 2-lea de vînătorĭ, grupîndu-se cu aceĭa aĭ batalioanelor din regimentele al 14-lea, al 16-lea de dorobanțĭ și al 5-lea de linie, se azvîrliră încă odată pe redută. In sfîrșit împizmata împotrivire a vrăjmașuluĭ se clătină d'atîtea stăruințe, se surpă d'atîta îndîrjire: trupele noastre, cu maiorul Candiano-Popescu A. în frunte, intră în redută. Un moment de scurtă, dar înverșunată luptă pĭept la pĭept se petrecu atuncĭ, luptă la care ĭaŭ parte și batalioanele rusești carĭ, pe cînd Romîniĭ atacaseră fața Vest, atacaseră și ele fața Sud-Vest a reduteĭ, și pătrunseră înăuntru cu maiorul Kwitka. Romîniĭ și Rușiĭ dobor tot ce rezistă și nu se predă, multe leșurĭ de dușmanĭ umplură atuncĭ reduta. Turciĭ îșĭ caută în fugă scăparea, și învălmășeala și înfrîngerea îĭ silesc să lase în mîĭnile noastre 5 tunurĭ și un steag pe care-l cuceri, luptînd cu port-drapelul și cu ceĭ ce-l apăraŭ, soldatul Grigore Ioan ajutat de sergentul Stan Gheorghe și de caporalul Nică Vasile, cîte-șĭ treĭ din batalionul al 2-lea de vînătorĭ. Aceste fură trofeele biruințeĭ, răsplata străluciteĭ purtărĭ a ostașilor noștri.

Dar scump eraŭ plătite. In aceste patru atacurĭ unul după altul ce dede diviziunea 4-a, ea avu 27 ofițerĭ și 1300 soldațĭ rănițĭ saŭ ucișĭ.

Pe la orele 8 seara, cînd se luă reduta de trupele noastre, nicĭ armata, nicĭ Domnitorul la locul unde era tăbărît la un foc de bivuac în liniile trupelor, n'aveaŭ cunoștință de acest rezultat.

Ofițerul, întîrziat de noaptea și de greutatea drumuluĭ, sosi cu raportul coloneluluĭ Angelescu A. despre cucerirea reduteĭ Grivița. Imbucurătoarea veste fu raza de lumină care licări în întunericul sufletelor și al cîmpuluĭ de bătaie. Marele-duce îmbrățișă pe Domnitor și-l felicită pentru statornica vitejie a oștenilor săĭ, și toțĭ, Rușĭ și Romînĭ, c'un glas izbucniră în acel strigăt care avea să răsune mîndru a doua zi peste Dunăre pînă în Carpațĭ: „Trăĭască învingătoriĭ Grivițeĭ"!

Marele duce Nicolae

(Ilustrațiunea este scoasă din fascicola a 3-a a lucrăreĭ „Istoria Rezbeluluĭ din Orient din 1877—78". Bucureștĭ, Tip. Mihăilescu și Luis).

Marele duce Nicolae Nicolaevicĭ, al doĭlea frate al țaruluĭ Alexandru II, s'a născut la 27 Iulie 1831. In timpul războĭuluĭ de la 1877 a fost comandant suprem al armateĭ rusești. In această calitate a adresat principeluĭ Carol al Romînieĭ istorica telegramă pe care o reproducem și aci: „Vino în ajutorul nostru! Trecĭ Dunărea pe unde vreĭ, cum vreĭ, sub orĭ ce condițiunĭ vreĭ, dar vino în ajutorul nostru cît maĭ repede. Turciĭ ne cotropesc, cauza creștină e pĭerdută". Romîniĭ aŭ trecut Dunărea. Răsplata ce le-aŭ dat-o Rușiĭ e cunoscută.

Nicolae Nicolaevicĭ a murit la 13 Aprilie 1891.

Graf.

Ediția de aseară

Manevrele germane

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Berlin, 29 August.—Prințiĭ Ludovic-Ferdinand și Carol Teodor al Bavarieĭ aŭ fost numițĭ șefĭ de regimente de dragonĭ prusienĭ.

Homburg, 29 August. — Majestățile lor italiene aŭ plecat; aŭ fost conduse la gară de împărat și împărăteasă, de la carĭ șĭ-aŭ luat rămas bun în modul cel maĭ cordial.

Impăratul Wilhelm a primit ĭerĭ în audiență pe marchizul Visconti Venosta și ĭ-a trimes azĭ portretul săŭ.

Manevrele de la Totis

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Viena, 29 August. — Impăratul Frantz Ioseph a plecat azĭ dimineață la manevrele de la Totis. Era însoțit de o numeroasă suită militară.

Impăratul Wilhelm va sosi la Totis la 31 Septembre.

Generalul Obrutschew, șeful statuluĭ major rus, și atașațiĭ militarĭ străinĭ vor sosi în aceeașĭ zi.

Totis, 29 August.—Orașul este bogat decorat cu ocazia sosireĭ împăraților Frantz Ioseph și Wilhelm.

Impăratul Frantz Ioseph a sosit după amiazĭ; a fost primit de archiduciĭ Ioseph Rénier și Eugeniu și de autoritățĭ. A fost aclamat cu entuziasm. Manevrele vor începe mîĭne.

Rușiĭ și Armeniĭ

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne")

Petersburg, 29 August.—„Oficialul" face aluzie la niște știrĭ ale preseĭ asupra aparițieĭ unor comitete armeneștĭ în imperiul otoman și cărora se atribue intențiunea de a excita pe coreligionariĭ lor pacinicĭ să comită dezordine ca acelea ce s'aŭ produs anul trecut.

Aceste știrĭ sînt confirmate de conflictele sîngeroase dintre Armenĭ și Kurzĭ la granița turco-persană, precum și de turburările din Constantinopol unde cea maĭ mare parte a făcătorilor de rele sînt Armenĭ.

Guvernul rus a arătat o nepăsare desăvîrșită față de această agitație armenească, de oare-ce această agitație nu poate avea nicĭ un avantagiŭ și nu poate de cît să înrăutățească situația.

Să sperăm că Armeniĭ inspirațĭ de un spirit de bun simț vor da exemplu bun printr'o atitudine corectă și vor evita nouĭ nenorocirĭ prin influența lor asupra agitatorilor.

Nouă explozie în Spania

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Madrid, 29 August.—Se telegrafiază din Feroi că două bombe cu dinamită aŭ făcut explozie în fața caseĭ unuĭ judecător municipal și a primaruluĭ la o leghe de oraș. Pagubele materiale sînt însemnate; nu e nicĭ o victimă.

Din Turcia

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne")

Constantinopol, 29 August. — Erĭ a fost o întrunire a ambasadorilor la Bujukdere.— Incă nu s'a fixat ziua reluăriĭ conferințelor de la Tophane.

Filipopoli, 29 August.— După știrĭ

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 147 —

GORON

Destăĭnuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

CAP. III

Arătătoriĭ

Iĭ făcusem cunoștința în urma uneĭ întrunirĭ publice zgomotoase unde fusese arestat.

Aveam cea maĭ frumoasă amintire de natura luĭ sinceră, de acest ciudat prizonier care nu putea sta două ceasurĭ în mijlocul agenților meĭ fără a converti jumătate din eĭ la ideile sale.

De oare ce se știa că îl cunoșteam, fuĭ însărcinat să 'l arestez a doua zi după duelul nenorocit în care a omorît pe căpitanul Mayer.

Ce 'ĭ venise luĭ?...

Se ascunsese.

Eŭ sînt din ceĭ cărora nu le place să se întoarcă plouațĭ acasă.

De altă parte știam că va fi închis numaĭ de formă.

Știam că duelul nu putuse fi de cît loial.

Un om, care trecea drept agent secret, spusese că marchizul sta ascuns pe bulevardul Pereire sub un nume fals.

Am uĭtat numărul caseĭ și numele.

Să zicem Poirier.

Va să zică un arătător ne spusese unde sta Morès.

Iaŭ mandatul în buzunar și plec numaĭ cu un secretar.

Ajung.

Intru la portar.

Intreb:

— Aci e d. Poriier?

— D. Poirier?

— Da.

— Nu'l cunosc.

— Cum nu'l cunoștĭ?...

— Nu'l cunosc.

— Dar pe marchizul de Morès îl cunoștĭ?

— Nu.

— Știĭ bine?

— Cine e marchizul ăsta?... Ăla care a omorît un ovreĭ?

— Da.

— Nu stă aicĭ.

Nu vrea să spuĭe și pace.

O jumătate de ceas m'am cĭorovăit cu el.

Am luat'o cu binele, cu pĭese de 5 francĭ, cu răul...

Nimic.

Am plecat plictisit.

Mă întrebam ce să fac?

In acest moment văd un agent care trecea din întîmplare pe bulevard.

Il chemaĭ.

Il trimiseĭ repede să ĭa o trăsură și să se ducă la prefectură ca să maĭ întrebe o dată numărul caseĭ.

Credeam că m'am înșelat.

Plecă.

Noĭ rămaserăm să'l așteptăm.

Ne plimbam de colo pînă colo, prin fața caseĭ.

Agentul se întoarse.

Numărul exact.

Mă întorseĭ.

Intraĭ în casă hotărît să vizitez toate odăile.

La catul întîĭ aud niște vocĭ.

Printre ele mi se păru că recunosc pe a marchizuluĭ.

Nu maĭ era îndoĭală.

El era.

Iĭ cunoșteam prea bine vocea.

Bătuĭ la ușe.

Vre-o treĭ glasurĭ întrebară:

— Cine e acolo?

Eŭ nu'mĭ ascundeam calitatea.

Respunseĭ:

— Goron, șeful Siguranțeĭ.

Auziĭ îndată vocea luĭ Morès:

— De ce nu spuneaĭ că eștĭ d-ta?

Ușa se deschise.

Văzuĭ pe prag figura marchizuluĭ.

— Iată-mă!

— Trebuĭe să știĭ la ce viŭ.

— Bănuiesc.

— Sînt însărcinat să te ĭaŭ cu mine.

Apoĭ mă întorseĭ către ceĭ-l'alțĭ doĭ domnĭ carĭ eraŭ martoriĭ dueluluĭ și le ziseĭ:

— In momentul acesta colegiĭ meĭ sînt la dv. acasă. Vă caută hîrtiile.

Plecară după ce îmĭ mulțumiră.

Rămăseĭ cu Morès.

— N'aĭ adus agențĭ cu d-ta, sper, îmĭ zise el.

— Sînt numaĭ cu secretarul meŭ.

— Așa da; d-ta mă cunoștĭ, știĭ bine că nu sînt în stare să fug.

Vorbirăm puțin.

Morès îmĭ arătă maĭ multe lucrurĭ rare.

Apoĭ îĭ ceruĭ spedele cu carĭ se făcuse duelul pe carĭ trebuĭa să le ĭaŭ cu mine.

Peste o jumătate de ceas ajungeam la Siguranță în trăsura deschisă.

Aveam puțină treabă, să iscălesc niște rapoarte.

Il lăsaĭ nițel.

Cînd mă întorseĭ, îl găsiĭ ținînd o conferință agenților carĭ îĭ ascultaŭ ideile revoluționare cu gura căscată.

O fi zis el și ceva răŭ despre guvern, dar eŭ nu l'am auzit.

De atuncĭ am maĭ văzut pe Morès de vre-o treĭ, patru orĭ.

Nu voĭ uĭta nicĭ o dată cînd l'am văzut pentru ultima oră.

Părăsisem administrația.

Mă aflam la un prieten comun. Morès începuse campania africană în care era să moară.

Petrecuse ĭarna la Tunis.

Acum se întorsese puțin în Paris. Vorbirăm mult.

Imĭ spuse speranțele, visele sale, opera patriotică pentru care se lupta.

Eŭ îĭ spuneam că e periculos să stea printre musulmaniĭ fanaticĭ și pirațiĭ din pustiĭ.

— Nu mi-e frică, zise el, am un talisman.

Și îmĭ arătă o pĭatră mică pe care era scris ceva cu litere arabe.

Zicea că o are de la un șef al celeĭ maĭ puternice comunitățĭ religioase musulmane.

Cu'tot talismanul și încrederea luĭ într'însul, mie parcă mi se strînse inima.

De alt-fel și pe fața luĭ frumoasă mi se păru că văd un văl de întristare, ĭar nu siguranța luĭ de altă dată.

Ași fi dorit să am atîta elocință în cît să'l încredințez că nu trebuĭa să se încreazā în talismanurile Turcilor.

Peste cîte-va săptămînĭ deschizînd un jurnal, aflaĭ despre moartea glorioasă a luĭ Morès.

Simțiĭ o adevărată durere.

Se putuse adesea înșela în exaltarea ĭubireĭ sale de patrie, dar era un patriot sincer cum, din nenorocire, nu sînt mulțĭ.

IV

Poliția și anarhiștiĭ

După ce m'am ocupat de arătătoriĭ, e firesc să vorbesc de anarhiștiĭ, căcĭ cu eĭ a avut maĭ mult de lucru poliția în timpul din urmă și din pricina lor s'aŭ recrutat cît maĭ mulțĭ arătătorĭ s'aŭ putut.

Nu m'am ocupat de anarhiștĭ de cît pe cînd nu li se dădea acest nume, pe cînd treceaŭ drept niște vulgarĭ criminalĭ.

Pe urmă, cînd propaganda prin fapt s'a afirmat ca o manifestație politică, aŭ fost însărcinate cu anchetele și arestările, brigadele de cercetărĭ.

Cu toate astea, de cîte orĭ izbucnea vr'o bombă, eram chemat la fața loculuĭ împreună cu procurorul.

Ceĭ maĭ mulțĭ anarhiștĭ arestațĭ aŭ trecut prin cabinetul meŭ.

(Va urma)

primite din Constantinopol, Dschelal Edin-pașa, care, în ultimiĭ timpĭ, șĭ-a dat toate silințele pentru dizolvarea comitetuluĭ tînăr turcesc din Paris, ar fi sosit în acest oraș la 8 Septembrie.

Circulă știrea că comitetul în cestiune s'a dizolvat și că membriĭ săĭ se întorc la Constantinopol.

Manevrele rusești

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Petersburg, 29 August.—„Oficialul" publică o scrisoare a ţaruluĭ adresată mareluĭ duce Nicolae Michailovicĭ și generalilor Wemowsky, Gurko, Immerctinski și Trotzky, exprimîndu-le satisfacţia sa pentru minunata direcţiune a manevrelor, pentru starea fortărețelor și pentru attudinea și educaţiunea trupelor.

INFORMAȚIUNI

Nenorocirea din Constanța

Am dat erĭ știrea că proprietatea D-luĭ M. Locmanian din Constanța s'a prăbușit tocmaĭ pe cînd era aproape să fie terminată, cauzînd ast-fel moartea unuĭ lucrător și rănirea în mod grav a altor doĭ. Astă-zĭ dăm nouĭ amănunte pe carĭ le primim de la fața loculuĭ.

*

In primăvara asta, cînd temelia construcţieĭ prăbușite ajunsese pînă la nivelul pămîntuluĭ, niște ploĭ torenţiale căzute pe atuncĭ aŭ umplut toate săpăturile cu apă. După încetarea ploilor, pompele primărieĭ aŭ manevrat treĭ zile pînă aŭ izbutit să golească toate săpăturile de apa ce se strînsese în ele; dar, zidirea odată mîncată de apă, a trebuit ca temelia să se slăbească și, în neputință de a rezista greutățeĭ celor treĭ etaje, să se prăbușească.

*

Uniĭ maĭ pretind că prăbușirea construcțieĭ în chestie s'ar datori și faptuluĭ că stîlpiĭ carĭ susţineaŭ bolţile eraŭ făcute numaĭ dintr'o cărămidă și jumătate, de și în planul aprobat de inginerul comuneĭ Constanța se prevede că ele trebuie să fie de două cărămizĭ.

*

Orĭ cum ar fi însă, un lucru este cert și anume că inginerul comuneĭ, căruĭa'ĭ incumbă să viziteze des construcțiile ce se ridică spre a vedea dacă ele se fac în condițiĭ bune, a lipsit de data asta de la datorie și prin urmare vina cade maĭ mult asupra luĭ. De alt-fel, parchetul local, fiind sesizat, a și început să instruească afacerea, așa că se va putea ști în curînd care'ĭ adevăratul vinovat al nenorocireĭ întîmplate.

Solombra.

Congresul studenților

După cum am anunţat, în zilele de 4, 5 și 6 Septembrie se va ţine, la T.-Jiŭ, congresul studenților.

S'aŭ înscris pentru a lua parte la congres peste 40 de studenţĭ ieșenĭ și vr'o 200 de studenţĭ din Bucureștĭ.

Studenţiĭ vor pleca din gara de Nord Mercurĭ, 3 Septembrie, cu trenul de 11 seara. La Chitila se vor întruni cu studenţiĭ din Iașĭ. Guvernul a pus la dispoziția comitetuluĭ asociaţieĭ generale a studenților bilete de cl. II pentru liber parcurs pe c. f.

In privința sumeĭ necesare pentru acoperirea cheltuielilor pe carĭ le va reclama șederea studenților în T.-Jiŭ în tot timpul congresuluĭ, pînă acum guvernul n'a hotărît încă ce trebuie de făcut.

*

Primăria de T.-Jiŭ din cauza lipseĭ de fondurĭ n'a putut pune la dispoziția congresuluĭ nicĭ un ajutor bănesc.

D. Titu Frumușeanu, primarul orașuluĭ, a venit în Capitală și a intervenit pe lîngă D. Ferichide, ministru de interne, ca să dea din fondurile ministeruluĭ suma de 10 miĭ leĭ pentru întreținerea studenților la T.-Jiŭ.

D. Frumușeanu șĭ-a motivat cererea pe faptul că, în orașul T.-Jiŭ nefiind familiĭ în de ajuns pentru încuartirarea studenților, va trebui să le plătească masa pe la birturĭ.

De asemenea fiind vorba de o escursiune în județ, comuna nu are fondurĭ pentru plata trăsurilor.

D. Ferichide a răspuns D-luĭ Frumușeanu că nu poate acorda nicĭ cea maĭ mică sumă congresuluĭ studențesc, de oare-ce pe lîngă faptul că aceste congrese aŭ degenerat cu totul, apoĭ și fondurile ministeruluĭ sînt cu totul secate.

D. Frumușeanu a răspuns atuncĭ D-luĭ Ferichide că nu poate primi ca studenţiĭ să vină în orașul săŭ și să n'aibă ce mînca și că maĭ bine își dă demisia din capul comuneĭ T.-Jiŭ de cît să vadă petrecîndu-se cine știe ce scandalurĭ.

*

După aceea D-sa s'a dus la ministerul de externe și a cerut D-luĭ prim-ministru D. Sturdza ca să facă tot ce-ĭ va sta în putință pentru acordarea celor 10 miĭ de leĭ.

D. Sturdza a promis D-luĭ Frumușeanu că va interveni pe lîngă D. Ferichide ca să se poată da suma cerută și că dacă nu se va putea de la ministerul de interne atuncĭ se va strînge de la toate ministerele cîte-ceva.

In fața aceșteĭ promisiunĭ, D. Frumușeanu s'a întors mulțumit la T. Jiŭ pentru a maĭ aranja cele necesare, ĭar președintele societățeĭ studenților a înaintat ministeruluĭ de lucrărĭ publice lista de studenţĭ carĭ vor participa la congres pentru a li se elibera biletele de tren.

*

Primăria din T.-Jiŭ a hotărît ca studentele să fie încuartirate la familiĭ, ĭar studenţiĭ în noua cazarmă de infanterie și pe la hotelurĭ.

*

Congresul din anul acesta are o mare importanță, de oare-ce studenţiĭ se vor ocupa cu chestiunea reformăreĭ congreselor.

In acest scop s'a redactat un proect de statute care va fi discutat în congres.

Chestia evree va fi adusă din noŭ la congres în senzul ca studenţiĭ evreĭ să aibă și eĭ dreptul de a participa pe viitor.

*

In același timp, se vor ţine două conferințe, una de către studentul în medicină Zosîn, care va vorbi despre „Medicina Socială", și alta de către un student al facultățeĭ de filozofie, C. Popescu, care va vorbi despre: „In contra egalitățeĭ?".

*

Pentru ca să nu se maĭ întîmple cunoscutele scandalurĭ cu alegerea președinteluĭ, congresul va fi prezidat tot timpul de D. Titu Frumușeanu, primarul orașuluĭ.

Ultima zi a congresuluĭ e consacrată uneĭ frumoase escursiunĭ pe care studenţiĭ o vor face în județul Gorj.

Presa întreagă din Capitală a fost invitată la acest congres.

Ziarul „Adevĕrul" va trimite un reprezentant la acest congres.

V.

infanterie din Capitală, D. general Băicoianu, inspectorul și comandantul cavaleriei, D. general Macarovicĭ, comandantul divizieĭ de artilerie din Capitală, coloneliĭ Boteanu, Năsturel, Zaharescu l-t. Poenaru, aghiotantul ministruluĭ de războiŭ, etc., etc.

Din partea prefectureĭ poliţieĭ, D-niĭ inspectorĭ Vasiliu și maior Milicescu, comandantul sergenţilor.

După terminarea serviciuluĭ religios, toate persoanele prezente s'aŭ dus la palat de s'aŭ înscris în registre carĭ aŭ fost toată ziua deschise la dispoziția publiculuĭ.

Guvernul a trimes regeluĭ la Ragaz o telegramă de felicitare... „amintindu-ĭ" de glorioasa luătă de la Grivița.

Un asemenea Te-Deum s'a oficiat și la Sinaia în prezenţa miniștrilor carĭ se aflaŭ acolo și a ofiţerilor superiorĭ.

D.

Am dat maĭ zilele trecute știrea că 5 soldaţĭ din corpul de pompierĭ aŭ suferit arsurĭ cu ocazia incendiuluĭ de la drogueria Bruss.

Aflăm că răniţiĭ, fiind transportaţĭ la spitalul militar, aŭ fost înjuraţĭ și s'a refuzat să li se dea orĭ-ce îngrijire, tratîndu-ĭ de hoţĭ, că s'aŭ băgat în flăcărĭ cu intenţiunea să fure.

Olga Drăghicescu n'avea decĭ în momentul în care a fost assasinată maĭ mult de cît 23 de anĭ.

Părinţiĭ eĭ trăĭaŭ de mult într'o mahala din Bacăŭ, dar cînd mica Olga se făcu de vre-o zece anĭ părăsiră cu toţiĭ Bacăul și plecară la Iașĭ, unde tatăl Olgăĭ, Nicolae Drăghicescu, se ocupa cu vînzarea lemnelor pe carĭ le aduc ţăraniĭ în oraș.

Olga fu dată la școală și învăţa foarte bine. Cum avea foarte mult talent pentru canto, ea se rugă de tatăl eĭ s'o dea la conservator ca să se dezvolte cîntăreaţă, ceea-ce bătrînul eĭ tată refuză, silind'o maĭ mult să înveţe lucrul de mînă.

*

Intr'o seară Olga nu veni de loc acasă. Tatăl eĭ alergă prin tot orașul s'o caute, dar n'o găsi de cît a doua zi într'o odae din hotelul Victoria, unde se refugiase cu amantul eĭ, un tînăr din școala militară.

Olga avea atuncĭ 14 anĭ și jumătate. Tatăl eĭ o găsi singură, căcĭ amantul se refugiase la auzul zgomotuluĭ de pe scărĭ. Inutile fură rugăminţile tatăluĭ și mameĭ eĭ ca să spună numele amantuluĭ, zadarnice ameninţările comisaruluĭ care însoţise pe părinţiĭ Olgăĭ. Dînsa a rămas mută și refuză să spună

După cîte-va lunĭ de traĭ destrăbălat în Craiova, Olga Drăghicescu plecă sub numele de Olga Blonda la T.-Severin. Acĭ cîntă la chantanul „Bolta cu bere" și legă dragoste cu tineriĭ baron G. și St.

Dar nicĭ la T.-Severin Olga nu putu să rămîe multă vreme și colindă aproape toate chantanele din țară. Ast-fel, a cîntat în „Moldavia" la Buzăŭ, „Orpheŭ" la Iașĭ și „hotel London" la Galaţĭ.

Din Galaţĭ Olga trecu din noŭ în Rusia, unde făcu cunoștință cu o altă cîntăreață romînă. Impreună cu noua eĭ prietenă, Olga întreprinse un turneŭ în toată Ungaria, trecu la Belgrad unde a cîntat la „Café theatre" și „Boulevard" și de aci plecă la Sofia.

In capitala Bulgarieĭ Olga găsi maĭ multe cunoscute romînce cărora îĭ plăcea să le istorisească toate aventurile eĭ din trecut, lăudîndu-se că va întreprinde un turneŭ în tot Orientul.

La Sofia Olga a cîntat în chantanul „Odesa" unde făcu multe conchiste, maĭ ales în corpul ofiţeresc.

Olga era în corespondenţă cu foastele eĭ colege din Romînia. Din Sofia ea a scris de multe orĭ prietenelor eĭ, lăudînd pe ofiţeriĭ bulgarĭ și anunţînd apropiata eĭ căsătorie cu un locotenent bulgar pe care îl iubește și cu care a avut un copil.

*

Ultima scrisoare a Olgăĭ datează din luna Aprilie a. c.

De-atuncea prietenele eĭ n'aŭ maĭ auzit nimic de dînsa.

M.

Astă-zĭ fiind ziua onomastică a iubituluĭ nostru director, întreg personalul ziaruluĭ 'ĭ-a adresat următoarea telegramă:

Domnuluĭ Alex. V. Beldimanŭ,
directorul ziaruluĭ „Adevĕrul".

Redacţia, administraţia, sala de depeșĭ, tipografia și întreg personalul ziaruluĭ „Adevĕrul" vă salută cu ocaziunea serbătoreĭ numeluĭ.

Să trăiască Alexandru V. Beldimanŭ!

C. Bacalbașa, I. Bacalbașa, Fagure, Simionescu, Brănișteanu, Valerian, Pella, Stăncescu, Nora, Artachino, C. Mille, S. Petreanu, Cîmpescu, Berger, I. Petreanu, Kohn, Franco, Wolcovicĭ, Finkelstein, Heller, Welt, Squarciafico, Bauer, Iorgulescu, Mitică, Niculescu, Drăghiceanu, Godeanu, Petrescu, Pollak, Rădulescu, S. E. Ștefănescu, Ștefănescu-Dobrea, Dumitrescu, Gavrilescu, Alexandrescu, Cohen, Isac, Panait Niculescu, Mihăilescu, Iancu Petrescu, Filip, Mandrea, G. Mihăilescu, Iordănescu, Vasilescu, M. Vasilescu, Staicovicĭ, Ilie Niculescu, Goldenstein, Șmilovicĭ, Marcu, Stănescu, Georgescu, Epceanu, Spirea, Niță, Gheorghe, Vasile, Pavel, Dumitru, Ion, Petre.

REPORTAGIU

Aseară a fost găsit de către Gheorghe Hera din șoseaua Pantelimon, o fetiță ca de 3 lunĭ, în dreptul caseĭ cu No. 1, din strada Bisericeĭ. Copilul era înfășurat în niște cîrpe și asupră'ĭ nu s'a găsit nicĭ o indicaţie.

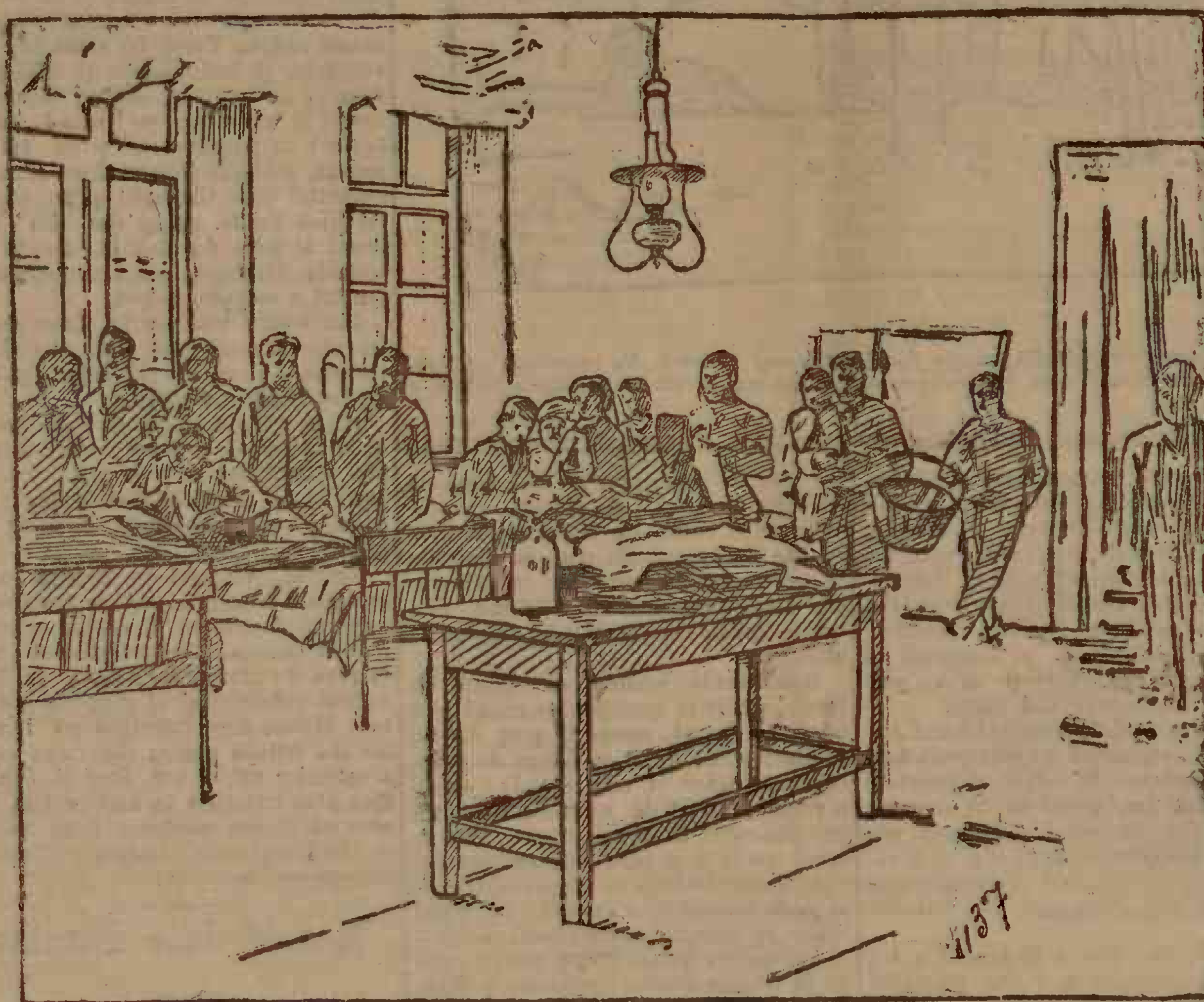
Copilul a fost depus la secţia 47.

Am dat alaltăerĭ știrea, că Domnul Gheorghe Nicolau, antreprenor din Buzeŭ, a fost furat la Hotel Național din calea Grivițeĭ, de suma de 8700 leĭ.

Din cercetările făcute de către poliția de siguranță a capitaleĭ, se constată că autorul este Ienache Stănescu, antreprenorul hoteluluĭ. El a și fost arestat și înaintat parchetuluĭ local.

Aseară D. dr. Săgîrceanu, pe cînd vroĭa să se urce în tren ca să plece la Galaţĭ, fu izbit în același timp în pĭept și în spate de către doĭ indivizĭ. Doctorul observă în același timp că e descheĭat la pardesiŭ; pipăind să vază dacă are carnetul cu banĭ în buzunar, observă că lipsește; atuncĭ se repezi asupra unuĭa din indiviziĭ carĭ îl izbiseră

Un spital la Turnu-Măgurele

Desemnul este făcut după o fotografie luată de către răpozatul fotograf Duschek. D. Bidgowski librar ne-a pus-o la dispozițiune.

Asediul în Constantinopol

Ni se comunică din Constantinopol că orașul e în complectă stare de asediŭ.

Afacerile de comerciŭ sînt cu desăvîrșire în stagnaţiune.

Prăvăliile sînt închise, pîĭnea și carnea sînt exorbitant de scumpe, așa că sărăcimea nicĭ nu și le maĭ poate procura și nicĭ cel puţin nu poate cerși, neavînd de la cine, de oare-ce populaţia maĭ cu dare de mînă e îngrozită și nu cutează să ĭasă în străzĭ.

D. P. P. Carp, șeful junimiștilor, a sosit aseară în Capitală, venind de la moșia sa Ţibăneștĭ, jud. Vasluĭ.

Se zice că sosirea D-sale e în legătură cu apropiata convocare a comitetuluĭ partiduluĭ conservator.

Cu începere de Lunĭ, 1 Septembrie, D. Emil D. Fagure, ocupat pînă acum în redacţiunea ziaruluĭ *Lumea Nouă*, intră în redacţia *Adevĕruluĭ*.

Primăria comuneĭ Drăgășanĭ, din judeţul Vîlcea, a cerut ministeruluĭ de interne aprobarea unuĭ credit de 65,000 leĭ pentru continuarea lucrărilor palatuluĭ comunal.

Aniversarea luăreĭ Grivițeĭ

Astă-zĭ, la orele 10 și jumătate dim., s'a oficiat la mitropolie un Te-Deum pentru a XX-a aniversare a luăreĭ Grivițeĭ.

Serviciul divin a fost oficiat de mitropolitul primat Iosef Gheorghian, asistat de arhiereul Nifon Ploeșteanu, vicarul mitropolieĭ, arhidiaconul și predicatorul mitropolieĭ Evghenie Humulescu, protoereiĭ Călinescu și Protopopescu, precum și de întreg clerul mitropolitan.

O companie din regimentul 21 de infanteria, cu muzica și drapelul regimentuluĭ, a făcut onorurile militare.

*

Toate autoritățile superioare civile și militare aŭ fost reprezintate.

Din partea regeluĭ a azistat D. general Vlădescu, prefectul palatuluĭ, ĭar din partea caseĭ princiare, D. colonel Georgescu, aghiotantul prinţuluĭ Ferdinand.

Dintre miniștri aŭ fost prezenţĭ D-niĭ Ferichide, Djuvara și general Berendeĭ.

*

D. general Arion, comandantul corpuluĭ II de armată, a azistat împreună cu toţĭ ofiţeriĭ superiorĭ aĭ garnizoaneĭ Bucureștĭ; ast-fel, putem cita pe D. general V. Năsturel, comandantul divizieĭ de

Caporalul de ambulanţă, înduĭoșat de vaetele răniţilor, le-a spălat și pansat rănile, contra ordinuluĭ superiorilor.

Și de nu se băgaŭ în foc, apoĭ:

— Crucea și evanghelia ta, răcane.

Sistem cazon — și pace!

Eroiĭ cerșetorĭ

Azĭ Capitala e pavoazată. Toţĭ militariĭ în mare ţinută, muzicile cîntă, preoţiĭ fac slujbe biserceștĭ, oficialiĭ se felicită între eĭ.

Ţara sărbătorește luarea Grivițeĭ, fapta strălucită de arme prin care poporul romîn șĭ-a dovedit vitejia sa.

*

Dar, pe cînd ceĭ carĭ numaĭ din auzite știŭ că a existat o Griviță să pavanează cu pepţiĭ plinĭ de decorații și primesc felicitările oficialilor pentru această serbătoare, pe stradele Capitaleĭ rătăcește cu mîna întinsă pentru a cerși un moșneag bătrîn, cu vederea slăbită, care abĭa merge rezimat în bățul săŭ.

*

Acesta este unul dintre eroĭ. Pe pĭeptul săŭ atîrnă un lanţ întreg de decoraţiĭ pe carĭ regele și ţarul cu mîinile lor le-aŭ pus pe pĭeptul soldatuluĭ, spunîndu-ĭ că a fost viteaz.

Eĭ bine, nu e trist și rușinos ca atuncĭ cînd ţara întreagă se fălește cu victoria de la Grivița să se vadă cerșind pe stradele Capitaleĭ unul dintre aceia carĭ s'aŭ distins în acea bătaĭe? Ce vrea acest bătrîn, slujbe de miĭ de francĭ, minister, direcţia regieĭ, a bănceĭ saŭ a c. f.? Nu, el vrea numaĭ o bucată de pîĭne.

Aide, D-lor, de la banchetul vostru— carĭ sărbătoresc Grivița, fără ca s'o fi luat— unde curge în valurĭ șampania lăsaţĭ să cadă o bucată de pîĭne și eroulul care cerșește.

Un ziarist.

Atragem atenţiunea cititorilor noștriĭ asupra nouilor seriĭ de premiĭ ce publicăm în pagina V-a ziaruluĭ; înștiințăm tot de odată că cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicaţiunĭ „*Tableaux celèbres*".

Crima din Sofia

Copilăria Olgăĭ. — Intîĭa dragoste. — Femeie pĭerdută. — Pribegirile. — La café chantant.—La Sofia.

Printr'o tericită împrejurare, am putut afla întregul istoric al vieţeĭ nefericiteĭ cîntăreţe Olga, care a fost asasinată de către doĭ ofiţerĭ bulgarĭ la Sofia.

Nenorocita victimă se numește Olga Drăghicescu—intimiĭ o cunoșteaŭ și sub numele de Olga Blonda—și este originară din Bacăŭ.

Născută în 1874 din părinţĭ săracĭ,

numele amantuluĭ, susținînd că ea l'a rugat s'o ducă la hotel pentru că numaĭ ast-fel putea să devie... cîntăreaţă!

*

Din acea zi Olga deveni o femee pĭerdută. Lipsea cu săptămînile de acasă și la dojenile mameĭ, la maltratările tatăluĭ răspundea că o să fugă din Iașĭ și o să se facă cîntăreaţă.

Intr'adevăr, nu trecură două lunĭ și Olga dispăru din Iașĭ, fugind la Chișenăŭ și de acolo la Odesa, unde se angajă ca statistă într'un mic teatru de varietățĭ.

La Odesa Olga își dădu numele de Olga Botez, de oare-ce fugise cu un pașaport falș.

Eroiĭ de la Grivița

In privința luăreĭ drapeluluĭ turcesc, cu ocaziunea asaltuluĭ de la Grivița, sînt două versiunĭ. Una — cea vechĭe este, că el a fost luat de către vînătorul Grigorie Ion, ajutat de sergentul Stan George și de caporalul Nică Vasile.

Acum treĭ anĭ însă, un alt fost militar, Grigore al Lucăĭ, *a revendicat această faptă eroică; în această privința deputatul A. C. Cuza a dus o campania în parlament, care s'a sfîrșit prin votarea uneĭ micĭ pensiunĭ viteazuluĭ militar.*

Cronicarĭ imparţialĭ, noĭ dăm chipurile tutulora.

Portretele celor treĭ vînătorĭ sînt luate din cartea Rezbelul oriental, *de profesoriĭ Dr. A. P. Alexi și M. Popp. — Graz. Editura Paul Cieslar.*

Dar aci n'a avut noroc. Cu toate că foarte frumoasă,—era blondă, cu ochiĭ negri și cu o figură foarte zveltă,—ea nu avu succese și se hotărî să se întoarcă în ţară.

Olga veni direct la Bucureștĭ șĭ-șĭ luă o odae în strada Franklin. A doua zi chiar după sosirea eĭ în Capitală, Olga făcu cunoștință cu un fost deputat conservator E, care o întreținu vre-o cîte-va lunĭ, făcîndu-ĭ toalete foarte multe pentru ca să poată să se angajeze în vre-un chantan.

*

Primul eĭ debut fu în chantanul „Pomul Verde" din Craiova și repurtă un succes strălucit prin frumusețea și grația eĭ. Doĭ tinerĭ din „high-liful" craiovean Fr. și P. chĭeltuiră mult cu dînsa, fără însă ca Olga să strîngă un singur ban, căcĭ îĭ plăceaŭ într'atîta chefurile și era atît de bună de inimă, că îmbrăca și nutrea pe toate prietenele eĭ, cheltuind tot ce cîștiga.

și, punînd mîna pe el, îl dete pe mîna comisaruluĭ găreĭ.

Acesta se numește Leibu Landes, el declară că într'adevăr a furat carnetul din buzunarul Domnuluĭ dr. Săgîrceanu dar l'a dat imediat tovarășuluĭ săŭ, care a dispărut.

In carnet se aflaŭ 200 leĭ. Landes e deținut, poliția caută să pună mîna și pe tovarășul seŭ.

Plecarea luĭ Umberto

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Homburg, 30 August.—La prînzul ce s'a dat înainte de plecarea maĭestăţilor lor italiene, regele Umberto și împăratul Wilhelm aŭ schimbat cuvinte exprimînd o amiciţie strînsă. Regele Umberto a ridicat un toast pentru glorioasa armată germană; împăratul Wilhelm a strigat de treĭ orĭ ura în onoarea braveĭ armate italiene.

Ultime informațiunĭ

O nouă victimă a luĭ Nicoreanu

Ancheta noastră

Continuăm azĭ cu publicarea uneĭ alte scrisorĭ ce am primit din Rusciuk, din partea unuĭ fost soldat din regimentul 2 de artilerie din Capitală, pe care specificul d-ruluĭ l'a făcut să dezerteze din armată și să se refugieze în Rusciuk.

*

Iată acea scrisoare:

Domnule redactor,

Citesc cu mult interes destăĭnuirile pe carĭ le faceţĭ prin „Adevĕrul" cu privire la specificul d-ruluĭ Nicoreanu.

Vă mărturisesc că mă simt foarte fericit cînd văd că ticălosul acesta a ajuns în fine să-șĭ plătească infamiile sale.

Ca unul care am avut de îndurat multe din partea acestuĭ medic, nu pot trece cu vederea de a nu vă comunica cum mĭ s'a administrat și mie această doctorie.

Prin anul 1893 mă aflam soldat în regimentul 2 de artilerie.

Intr'una din zile îmbolnăvindu-mă, am fost la vizita medicală.

Dr. Nicoreanu, în loc să mă interneze în infirmerie, mĭ-a dat să beaŭ „specific".

Și fiind că mirosea grozav, sergentul Nutrițeanu mă strîngea cu mîna de nas.

Am băut un pahar ca de o litră și n'aŭ trecut două minute și m'aŭ apucat niște vărsăturĭ de credeam că mor.

O săptămînă am fost bolnav și ca un cîine omul acesta n'a voit să mă însănătoșească.

După două săptămînĭ d-rul Nicoreanu mĭ-a dat din noŭ „specific", fără ca cel puţin să maĭ mă fi prezintat la vizită.

Atuncĭ am reclamat D-luĭ medic-general Zaharia Petrescu, medicul corpuluĭ II de armată.

Dar în loc să mi se facă dreptate, am fost pedepsit cu 25 zile închisoare, pentru învinuirea că, denunţînd purtarea acestuĭ medic, l'așĭ fi calomniat.

Dr. Nicoreanu m'a văzut în închisoare și mĭ-a spus că are să mă omoare.

De frică am dezertat din armată și am fugit în Bulgaria.

Gh. N. Condea

*

... Și continuînd ancheta, am putea de sigur înregistra o întreagă serie de asemenea mărturiĭ.

D. G. Panu, care a petrecut vara împreună cu familia în județul Neamțu, se întoarce azĭ în Capitală.

D. Pîrîĭanu, fost judecător de instrucţie, va fi numit prim-procuror la tribunalul din T.-Severin.

D-l M. A. Curti, avocat din Turnu-Măgurele, despre care s'a scris într'o corespondenţă a noastră din Craiova, ne scrie că D-sa n'a fost *destituit* nicĭ odată din vre-o funcţiune judecătorească. D-sa a fost *înlocuit*, grație intrigilor din provincie, cum aŭ fost înlocuițĭ atîţia și atîţia magistraţĭ și funcţionarĭ.

Luăm act de declaraţia D-luĭ Curti.

Direcţia generală a poștelor și telegrafelor a hotărît zidirea unuĭ palat de poștă în Craiova.

Pentru acest scop s'a și cumpărat la Craiova un loc în strada Unireĭ unde se va construi noul palat.

Intreaga construcţie va costa 500 de miĭ de leĭ. Lucrările se vor începe în primă-vara viitoare.

D. Leonţeanu, prim președintele Curţeĭ de apel din Craiova, a sosit în Capitală chĭemat de ministrul de justiţie pentru a fi consultat cu privire la măsurile ce trebuĭesc luate pentru repararea nouluĭ palat de justiţie din acel oraș.

Acest palat a fost construit acum treĭ anĭ în condiţiunĭ atît de rele că deja se află în stare de ruĭnă, așa că ministrul de justiţie, voind să prevină ruĭnarea complectă a palatuluĭ, a dispus repararea luĭ.

Consiliul de miniștriĭ a hotărît alaltăerĭ dărîmarea turnuluĭ Golia din Iașĭ.

Cu acest turn dispare unul din cele maĭ vechĭ monumente istorice din Moldova.

De notat că s'a cheltuit cîte-va zecĭ de miĭ de leĭ la reconstruirea acestuĭ turn — și acum la jumătatea lucrărilor se ordonă dărîmarea......

N'avea dreptate răpozatul Eminescu să trimeată pe buniĭ noștriĭ stăpînitoriĭ „în zidirea sfinteĭ Goliĭ"?

D. Emil Costinescu, reîntorcîndu-se în Capitală, șĭ-a reluat locul la Banca Naţională.

Demisia primaruluĭ de Iașĭ

Delegaţia în Capitală.—Proĭectul Calcaineĭ.— Ameninţările.

De vre-o două zile se află în Capitală D. Eduard Ghica, membru în consiliul comunal de Iașĭ, D. Anton Savul, șeful serviciuluĭ hidraulic și maĭ multe personagiĭ marcante din partidul liberal din Iașĭ.

*

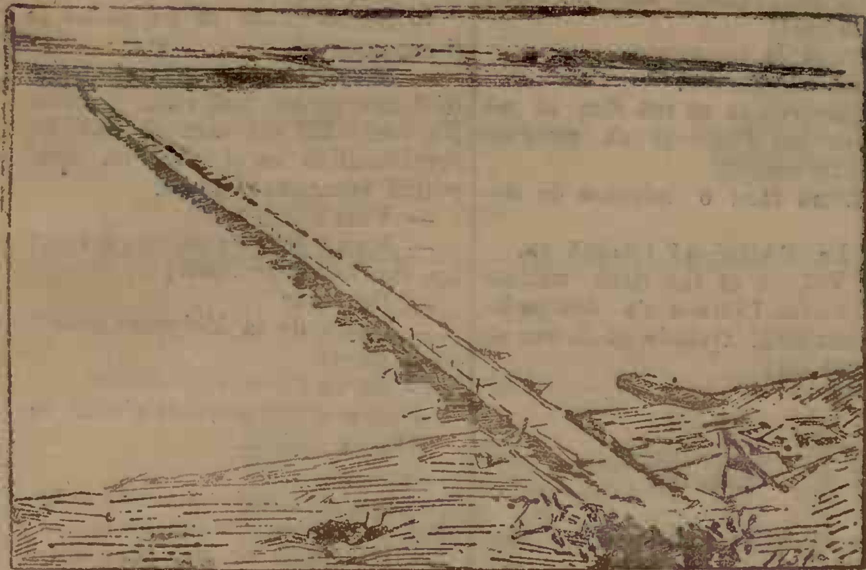
Imprejurarea, care aduce pe aceste persoane în Capitală, e chestia demisiuneĭ primaruluĭ N. Gane.

După cum aflăm, D. Gane se angajase pe onoare înaintea alegătorilor că proĭectul de canalizare a Calcaineĭ va fi admis de ministrul de interne.

*

Văzînd însă că D-nul Ferichide nu are de gînd să admită proĭectul, a trimis pe D. Ghica și pe D. Savul ca să arate planurile lucrărilor și devizul. *In același timp cîți-va colectiviștĭ ieșenĭ*

Podul de peste Dunăre

Iată podul peste Dunăre a cărula construcţiune a necesitat atîta muncă înainte de începerea răsboiului din 1877-78.

O parte din pontoanele trebuincioase la facerea podului aŭ fost aduse din Rusia. Restul era material romînesc, ce trebuia adus pe Jiu, de unde bărcile îl strecuraŭ pînă la locul construcţiuneĭ.

Podul a fost construit sub focul tunurilor din forturile şi de pe vapoarele turceşti.

Ilustraţia de maĭ sus este reprodusă după o fotografie luată de răposatul fotograf Duschek, şi pusă la dispoziţia noastră de D. Bidşowski, librar din Capitală.

vor arăta ministruluĭ că de nu va admite proiectul, D. Gane este hotărît să'şi dea demisia şi odată cu primarul vor demisiona maĭ mulţi membriĭ din consiliul comunal, aşa că alegerea unuĭ noŭ consiliŭ comunal va deveni iminentă.

In acelaşi timp colectiviştiĭ ieşenĭ pun în vedere D-luĭ Ferichide inevitabila reuşită a partiduluĭ conservator la o eventuală alegere comunală.

*

Domnul Gane este nestrămutat în hotărîrea sa. Rămîne ca D. Ferechide să alegă între D. Gane şi căderea colectiviştilor din capul comuneĭ Iaşi.

Fit.

D. dr. Leyden, întovărăşit de D. dr. Obregia, a făcut Duminică o vizită ospiciuluĭ Mărcuţa.

Episcopul de Huşi, împreună cu prefectul judeţuluĭ şi directorul gimnaziuluĭ din acel oraş, aŭ luat iniţiativa ridicăreĭ un bust luĭ Anton Pan.

In toate oraşele din Moldova s'aŭ format comitete de Armenĭ pentru ajutorarea coreligionarilor expulzaţĭ din Romînia.

Aceste comitete compuse din Armenĭ pămînteni aŭ redigiat o petiţiune pe care o vor remite atît regeluĭ, regineĭ cît şi prinţeseĭ Maria, prin care roagă pe suveranĭ, ca să aibă milă de nenorocitele victime ale barbarieĭ turceştĭ şi să împiedice expulzarea lor din ţară.

Aşa s'ar cădea să fie — de n'am avea la ministerul de externe pe lacheul asasinuluĭ din Stambul.

A vorbit Nicoreanu

Un reporter de la ziarul „Drapelul" l'a interviewat pe doctorul Nicoreanu asupra cazuluĭ Godeanu. Ce credeţĭ că a răspuns celebrul doctor? Că absolut tot este inexact şi că luĭ Godeanu niciĭ nu ĭ-a dat „specific".

A! D. doctor ne dă şi... „dovezĭ" (?!) despre aceasta: nu e nicăerĭ în condicĭ trecut că s'a dat vre-o băutură luĭ Godeanu!!

E curios cum toţĭ aceştĭ oamenĭ, carĭ comit barbariĭ şi ilegalităţĭ, îşĭ pĭerd judecata pînă într'atît în cît cred că pot cu fleacurĭ să convingă lumea despre nevinovăţia lor.

*

Este posibil ca un sergent, un om orĭ-care ar fi el, să spuĭe că a fost victima brutalităţeĭ unuĭ individ cînd nu s'a petrecut nimic între el şi acel individ?

Şi dacă este posibil în anumite împrejurărĭ şi pentru un scop vădit să facă cine-va şi asemenea declaraţiunĭ false, se poate crede că sergentul Godeanu a spus că boala ĭ-a provenit din specificul ce ĭ-a dat d-rul Nicoreanu, fără ca acesta să-i-l fi dat?

Care ar fi putut să fie interesul luĭ Godeanu să facă o asemenea declaraţie?

Şi notaţĭ că el făcuse această declaraţie frateluĭ săŭ maĭ mic, după ce acesta inzistase mult ca să-ĭ spue de ce suferă?

— „Mĭ-e răŭ de cînd mĭ-a dat D. doctor Nicoreanu specific la închisoare", a răspuns sergentul Godeanu.

Pentru-ce ar fi acuzat el pe d-rul Nicoreanu?

*

Apoĭ aşa uşor crede D. d-r că se poate convinge lumea că D-sa habar n'are de specific şi că n'a dat nicĭ o băutură luĭ Godeanu?

Din potrivă, această complectă negare e cea maĭ bună dovadă că D. d-r are convingerea cum că băutura, pe care a administrat'o sergentuluĭ Godeanu, ĭ-a fost fatală.

Cînd a spus Godeanu că e bolnav din cauza băutureĭ ce ĭ-a dat D. dr. Nicoreanu, aicĭ prin gînd nu-ĭ putea trece că din cazul luĭ se va face atîta zgomot şi maĭ puţin bănuia nenorocitul că va muri pe patul spitaluluĭ.

Pentru-ce neagă decĭ doctorul Nicoreanu că a dat specificul? A! Aicĭ e altă chestie, pentru-că specificul nu-ĭ simplu sulfat de chinină.

*

D. dr. Nicoreanu maĭ are un argument. D-sa spune că în condicĭ nu se vede trecut că a dat specific luĭ Godeanu.

Acĭ sînt două chestiĭ:

Maĭ întîĭ se trecea tot-d'a-una în condicĭ „specificul"?.

Şi apoĭ, dacă se trecea: cînd se trecea? în fie-care zi, imediat, saŭ după o săptămînă?

Sergentul Godeanu a plecat bolnav de la arest şi, imediat, ce a fost dus la spital, „Adevărul" a vorbit despre cazul săŭ.

D. dr. Nicoreanu care, îşĭ dă seama de consecinţele la carĭ poate să dea naştere „specificul" şi văzînd scandalul ce se face prin presă, a putut să nu maĭ treacă „specificul" dat luĭ Godeanu, în condică.

Dar orĭ-care ar fi rezultatul acestor micĭ dovezĭ, faptul că s'a dat luĭ Godeanu specific nu se poate contesta. Mărturia luĭ şi împrejurările, în carĭ s'a îmbolnăvit şi a murit rămîn cea maĭ neînlăturabilă dovadă.

*

D. dr. termină însă şi cu o ameninţare la adresa preseĭ.

D-sa spune în acel interview că, după ce se va pronunţa ancheta, va vedea ce are de făcut cu presa.

Maĭ încet, D-le doctor! Ancheta D-tale este făcută şi terminată. Opiniunea publică te-a condamnat şi dacă chĭar ancheta va spune că nu eştĭ asasinul luĭ Godeanu, pentru opinia publică rămîĭ doctorul barbar care aĭ torturat soldaţiĭ cu specificurile D-tale, infecte.

Un ziarist.

Ziarul bulgar „Otsiv" nu se astîmpără. In ultimul săŭ număr se ocupă de populaţiunea Dobrogeĭ şi susţine că ca se compune numaĭ din... Bulgarĭ, de oare-ce într'o corespondenţă a „Adevĕruluĭ" din Tulcea, se spune că în acest oraş se vorbeşte maĭ mult bulgăreşte!....

Intr'adevăr, în Tulcea se vorbeşte foarte mult bulgăreşte, dar aceasta încă nu dovedeşte că toată Dobrogea se compune numaĭ din Bulgarĭ, căcĭ Tulcea nu e de cît un oraş din provincia trans-danubiană, s'apoĭ singurul oraş unde elementul bulgăresc este maĭ numeros.

Şi la urma urmeĭ, nu orĭ-cine vorbeşte bulgăreşte e Bulgar.

In numărul de mîĭne, Adevĕrul începe, sub titlul: *Sub Cerul Patriei*, publicarea uneĭ seriĭ de cronicĭ ale nouluĭ nostru colaborator, Emil D. Fagure.

Cronicile vor apărea 3 pînă la 4 pe săptămînă şi sperăm că vor atrage bine-voitoarea atenţie a cetitorilor.

La Brăstăraţ, distanţa o jumătate de oră de Craiova, s'a descoperit un important isvor de iod.

La 24 Septembrie se va ţine concurs la direcţia poşteĭ, pentru ocuparea a două locurĭ de amploĭaţĭ auxiliarĭ.

A se citi în pagina VI-a foiţa „Copiiĭ părăsiţĭ".

D. Lévy, directorul regieĭ monopoluluĭ tutunurilor din Serbia, se află în Bucureştĭ, trimes de guvernul săŭ, pentru a studia chestia organizăreĭ direcţieĭ regieĭ sîrbeştĭ.

Erĭ a început concursul de admitere, în şcoalele normale primare din Capitală.

Societatea de Doamne de sub preşedinţia D-neĭ d-r Crătunescu — Cuţarida, pentru îngrijirea copiilor doicelor, a cumpărat o casă pe bulevardul Pache, unde va fi instalat institutul.

Institutul va începe să funcţioneze pe la începutul luneĭ Octombrie.

D. Grigore Grămăticescu, fost preşedinte la Curtea de apel din Craiova şi censor la Banca Naţională, va fi zilele acestea numit într'o înaltă funcţie judecătorească.

Se crede că D. Grămăticescu va fi numit membru la Curtea de casaţie.

In etajul I din palatul de justiţie domneşte cea maĭ mare necurăţenie, din cauza instalaţiunilor de apă carĭ sînt atît de defectuos făcute, că apa nu se suie pînă la etajul I şi closetele devin ast-fel focare de infecţie.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţa „Fiica răzbunătoare" n'are loc nicĭ în numărul de azĭ.

Ni se comunică din Azuga că focul s'a declarat din noŭ şi cu maĭ multă violenţă ca maĭ nainte, la fabrica de postav.

Pivniţele fabriceĭ, unde se aflaŭ depozitele de uleĭurĭ şi cărbunĭ, sînt în flăcărĭ.

Primarul din Azuga a telegrafiat la Sinaia şi Ploeştĭ, cerînd ajutoare de urgenţă, de unde s'a şi trimis cu trenurĭ speciale corpurile de pompierĭ.

Pînă în prezent nu avem nicĭ o altă ştire, însă vom ţine pe cititorĭ în curent.

Mîĭne Lunĭ se deschide noul an judecătoresc, cu ceremonalul obişnuit.

La Curtea de casaţie, D. Sărăţeanu va ţine discursul de deschidere, ĭar la Curtea de apel D. procuror St. Stătescu.

Turburările din Cuba

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Madrid, 30 August. — Generalul Weyler va trimite o expediţie pentru a lua înapoĭ Victoria-Tunas; el va rămîne comandant al Cubeĭ.

Madrid, 30 August. — Insurgenţiĭ aŭ ocupat oraşul Tunas, poziţie destul de însemnată. Guvernul a holărît să procedeze cu energie şi să trimeată întărirĭ noĭ, dacă o fi nevoĭe.

Convocarea Reichsrathuluĭ austriac

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne")

Viena, 30 August.—„Oficialul" publică convocarea Reichsrathuluĭ pentru 11 Septembrie.

MODE

Mantilă de copile

Mantilă de copile în postav mastic cu guler alb. Mare pălărie de paĭ de Italia, garnisită cu pene.

Laura.

Ştirĭ teatrale

Joĭ seară a fost la teatrul Hugo o reprezentaţie în beneficiul duetiştilor germanĭ Aalbach.

Aceştĭ artiştĭ, fără a avea eleganţa şi şicul duetiştilor francezĭ, sînt totuşĭ destul de bunĭ. In special D. Aalbach caricaturează foarte bine felul de a cînta al diferitelor popoare, modul de a danţa al oamenilor după starea socială căreĭa aparţin, etc. etc.

Zvelt, simpatic, cu o figură foarte mobilă, acest actor place, cu drept cuvînt, publiculuĭ. El ese cu totul din genul greoĭ al comicilor nemţĭ şi repertoriul săŭ nu se compune din cunoscutele canţonete nemţeştĭ bazate pe nesăratele „viţurĭ".

Pentru gospodine

Albeaţa mîĭnilor.—Se ştie că frumoasele americane sînt foarte cochete. In acelaşĭ timp ele sînt însă şi excelente menagere. Ca atarĭ cam greŭ ar putea să'şĭ menţie strălucitoarea albeaţă a mîĭnilor dacă n'ar fi descoperit un mijloc eftin şi eficace pentru aceasta. După munca de menagiŭ ele îşĭ spală mîĭnile cu meiŭ. Dacă maĭ înainte tornĭ pe pĭele şi puţină glicerină, eştĭ surprins de efectul excelent al acestuĭ simplu tratament.

Gastr.

Tîrgul cerealelor

Din ţară

Brăila, 29 August.

Grîŭ: 19.000 hectolitri; 51—56 libr.; 10—11.90 preţ.

Porumb: 68.500 hect.; 60—62¼ libr.; 6.30-6.80 preţ.

Secară: 1450 hectolitri. Nicĭ o tranzacţie.

Orz: 9 vagoane; libre 40—45; 7·.825 preţ.

Orzoaĭcă: 9 vagoane; libre: 48—49; 9.50—10.32½ preţ.

Tranzacţiunĭ s'aŭ făcut foarte multe şi bune.

Marmorosch, Blank & Comp.

Din străinătate

— prin fir telegrafic —

29 August.

New-York: Grîŭ: prompt ⅛ scădere; termin ⅜ scădere.

Porumb: ⅜ scădere.

Londra: ferm.

Anvers: susţinut.

Paris: grîŭ prompt 10 centime urcare; cele-l'alte articole: neschimbat.

Buda-Pesta:		Redeschiderea	Inchiderea
Grîŭ de toamnă	fl.	12.18	
„ „ prim.	„	12.07	
Ovăz de toamnă	„	6.04.	
„ „ prim.	„	6.38.	
Porumb	„	5.77.	

Viena:		Redeschiderea	Inchiderea
Grîŭ de primăvară:	fl.	12.08	12.08
„ „ toamnă;	„	12.08	12.06
Ovăz de primăvară:	„	6.65	6.65
Secară de prim.:	„	8.95	8.99
„ „ toamnă:	„	8.75	8.74
Porumb Maĭ, Iunie:	„	6.05	6.03
„ Sept. Oct.:	„	5.30	5.28

Tendinţa calmă.

Mulţumire publică

Cine nu ştie cîte pagube aŭ adus inundaţiile anuluĭ acestă ţăreĭ noastre şi în special Dobrogeĭ.

Casele şi chirhanalele aŭ fost dărîmate, gheţăriile distruse, unelte de pescărie şi toată gospodăria luată de apă.

Apele venind marĭ aŭ împĭedicat cu totul transportarea vitelor spre cîmpiĭ.

Din toate bălţile a rămas uscat numaĭ parte din malul Dunăreĭ aproape de Gorgova, lărgime între 10—15 paşĭ şi lungime aproape un chilometru. Pe această parte de loc aŭ fost salvate peste 1.000 de vite cornute, caiĭ şi proprietariĭ lor cu familiile.

Salvarea acestor vite cît şi a noastră o datorim inginereluĭ comisiuneĭ danubiene, D. Kühl, care ca om inteligent şi uman a avut milă de noĭ şi ne-a permis să ocupăm acest mal al Dunăreĭ.

Fără această permisiune vitele noastre şi o parte din noĭ era să fim azĭ morţĭ.

Aducem mulţumirile noastre sincere D-luĭ Kühl pentru binele ce ne-a făcut nouă.

Dumnezeŭ să-ĭ plătească.

Canon S. Carpoff.
Roman Nichitoff—Tulcea.

146—1

Premiĭ nouĭ de vacanţă

Seria a Două-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiĭ din seria a unsprezecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziţia cetitorilor o a Douăsprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 13 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la 3 Septembre inclusiv.

Dăm aci şi lista premiilor:

Fascicula a 14-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

Taxa pentru trecerea poduluĭ de Hans Dahl.

O turcoaică plimbîndu-se pe barcă de Bredt.

Finitul drameĭ de Karl Uchermam.

Ultimele momente ale luĭ Mozart de Herman Kaulbach.

Povestea călătoareĭ de Vautier.

Speranţa ţăreĭ de Brutt.

Lancieriĭ spanioli în marş de 'Cusachs.

Othello saŭ Maurul din Veneţia de Carl Becker.

Extas de A. Roth.

Prietenul săracilor de L'hermitte.

Biserica, imnul sfîrşituluĭ de Schwill.

Reprezentaţia întreruptă de Lonza.

Tesătoria de Libermann.

Tineriĭ jucătorĭ de Knaus.

Măgariĭ pe malul mărcĭ de Haas.

Femeea Radjahuluĭ şi o fată rusă de Venig.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 14-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos

Inştiinţăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicaţiunĭ „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Camille Flammarion, Uranie, un volum frumos legat, şi ilustrat de Bieler Gambard şi Myrbach, ediţiunea *Figaro*, în loc de leĭ 18 se dă cu leĭ.	8.
Duc de Morny. Une ambassade en Russie —1856.— In loc de leĭ 3.50 sedă cu banĭ.	0.90
Robert de Bonnières. Les monachs Roman Parisien. In loc de 3.50 se dă cu banĭ.	0.85
Pierre Kropotkin. 'Paroles d'un. revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ	1.55
Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.90
Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.85
Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:	
Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	9
Vol. II.—*Le monde primitif*. Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viaţa chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ	1.75
Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.75
Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ	2.25
Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90.	1.25
Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ.	1.25

Cetitoriĭ din provincie trebue să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUĬ"
No. 2930
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 3 Septembrie inclusiv.

Rubrica pentru toţĭ

Spectacole

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosme.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Raşca — In fie-care seară teatru de varietăţĭ sub direcţiunea D-luĭ Agop Kiolean.

Preţul locurilor: Loc rezervat 2 leĭ, stal I 1 leŭ, intrarea generală 50 banĭ.

Mîĭne Duminecă 31 August 1897, la orele 4 şi jumătate precis vor avea loc la velodromul romîn, şoseaua Kiseleff, rondul II, Alergărĭ de biciclete şi tandem de cel maĭ mare interes. Vor fi şi alergărĭ mixte de dame şi bărbaţĭ.

Tramvaiul (Societatea veche) va circula pînă la bufetul de la şoseaua Kiseleff, aproape de velodrom.

Preţul locurilor: Loja I, leĭ 16. Loja II, leĭ 12. Stal I, leĭ 3. Stal II, leĭ 2. In mijlocul velodromuluĭ, leĭ 1. Galeria, 50 banĭ.

Băĭ

Stabilimentul de hidroterapie.—Str. Vestel, sub direcţiunea d-ruluĭ Erdreich.

Băĭ medicale, masaj, electroterapie, gimnastică, cură după metoda părinteluĭ Kneip; băĭ de abur, de putină, mare bazin pentru vară.

Baĭa Centrală.— Strada Bis. Eneĭ, sub direcţiunea d-ruluĭ Zusman.

Băĭ de abur, de putină, băĭ medicale,

Baĭă regală. Paalatul Băilor Eforieĭ. Bulevardul Elisabeta. Haman, baĭe turco-romînă, (aĭer cald). Hidroterapie comlect ă. Localul complect restaurat. Piscina deschisă în toate zilele.

Băile Mitrasevsky str. Poliţieĭ No. 4 şi 6 cel maĭ îngrijit şi maĭ bun stabiliment de băĭ de Aburĭ şi Putinĭ, mare basin cu apă limpede şi diferite duşurĭ sistematice.

Deschis în toate zilele.

Bibliografiĭ

A eşit de sub tipar şi se află la toate librăriile din ţară *Cartea de cetire* pentru clasa II primară de *A. I. Odobescu* şi *V. Gr. Borgovan* precum şi *Cartea de citire* pentru clasa IV primară urbană de *G. I. Ionescu Gion, V. Gr. Borgovan*, profesorĭ, şi *G. Stoenescu, G. C. Ionescu, N. Gh. Costescu*, institutorĭ la şcoala de aplicaţie a şcoaleĭ normale de institutorĭ Amîndouă cărţile didactice din Iulie a. c. Limba cea clasică şi mlădioasă a luĭ Odobescu, graiul uşor şi plăcut al luĭ Gion şi competinţa celor-l'alţĭ colaboratorĭ în materie de pedagogie ridică valoarea acestor cărţĭ faţă cu toate cele-l'alte de asemenea natură. Editura H. Steinberg Bucureştĭ, str. Şelarĭ 18, n'a cruţat nimic, tipar foarte îngrijit, clişeurĭ perfect reuşite, format şi preţ convenabil. Fie-care carte îşĭ are *Povăţuitorul* săŭ, care se trimite gratis după cerere.

117—6

Dep'aşărĭ

29 AUGUST

Hotel Continental: Bittinger, inginer. Braunschweig; Grossman, comers., Constanţa; I. F. Robescu, prop., Focşanĭ.

Hotel Boulevard: C, Panas, prop., Brăila; I. Rotemberg, bancher, Galaţĭ; H. Ascoli, director, Brăila; Girobani Terni, comers., Triest; Albert Misrachi, agent, Constantinopol; locot. Lohertz, militar, Berlin; Karl Braun, comers., B.-Pesta.

Hotel Capşa: W. I Negroponte, prop., Brăila.

Hotel Frascati: Robert Camiz, inginer, Brăila; Rătescu, prop., Piteştĭ; D. Reculez, director, Bruxel.

Hotel English: Sub-locot. Nicorescu, militar, Tecuci; Andronescu, advocat, Tirgovişte; C Zăgănescu, senator, Slatina; D. Moldoveanu, jude, Stilpenĭ; sublocot. Denesen, militar, Cîmpina.

Hotel de Franţa: Weil Yiugo, comers., Brăila; D-na Ernoldi, artistă, Constanţa.

Hotel Regal: D-na Agomaglu, prop., Galaţĭ; Istratie, prim-procuror, Iaşĭ.

Hotel Union: I, G. C.-tin, comers., Craiova; Vălsănoiu, prop., Ploeştĭ: V Zamfrescu, inginer, Craiova; Leonteanu, comers., Craiova; Bisner, comers., Mizil.

Hotel Central: Archimandrescu, prop., C.-Lung; Cattano Anton, voiajor, Berlin; D-trescu, şef de gară, Rosiorĭ; Danielescu, inginer, T.-Măgurele; locot Ionescu, militar, T-Măgurele; Economidis, comers., Brăila.

Hotel Colaro: D-na Alimănişteanu, prop., Slatina; D. Papastelata, prop., Brăila; P. Rădulescu, prop., Crevenicu; D-na Christescu. prop., Giurgiŭ; D. G. Teoharidĭ, prop., Giurgiŭ.

Hotel Metropol: D. S. Nedelcu, prop., Tulcea; Iliescu Ciolicof, comers., Tulcea; A. Vizanti. deputat, Iaşĭ; maior Vasiliu, militar, Ploeştĭ; D-na Olimpia Marotes, menageră, Brăila; căp. Ursu, militar, Giurgiŭ.

Hotel Imperial: Rngelman, prof., Berlin; Constantinescu, comers., Galaţĭ; D-na E Peter, menageră, Iaşĭ

Hotel Dacia: P Bellu, comers., Brăila; G. Cernat, arendaş, Lĭsa; P. Aristidis, comers., Ploeştĭ; I. Tomescu, comers., Giurgiu; Georgescu, comers, R-Vîlcea; D-na Elena Stoenescu, menageră, Dorohoĭ.

Hotel Bristol: Angelescu, comers., Craiova; Eliad, comers., Craiova; Gruber, inginer, Viena; Goldenberg, inginer, T.-Ocna; Carles Topusz, voiajor, Marsilia; Pribegeanu, moşier, Slobozia; S. Gabriel, bancher, Ploeştĭ.

Hotel Universal: Bărbulescu, comers., Severin; sub.locot. Popovici, militar, Fălticenĭ; Ion Dobrescu, prof., Argeş; A. Raicoviciĭ, comers., Tulcea.

Hotel Gabrovenĭ: Florescu, comers., Călăraşĭ; Costică Ţinea, comers., Caraeal; N. Fotropopescu, comers., Argeş; Dobrescu, comers., Suceava; Alexandru Ghica, arendaş, Balacĭ; căp. Christescu, militar, Călăraşĭ.

Hotel Victoria: Bungeţeanu. prop., T.-Severin Saribolos, comers, Galaţĭ.

Jalniciĭ: Ecaterina P. Orleanu soţie, Prea S. S. Archiereul Calistrat Orleanu, familiele P. Cosăceanu, Ghizela Constantinescu, Ioan Ştefănescu, Popescu, Hagi Vasiliu, D-na Ecaterina T. Avinianu şi D-na Maria I. Zirra, aŭ durerea a face cunoscut încetarea din viaţă a luĭ

Petru C. Orleanu

AVOCAT

decedat la Dieppe (Francia) în ziua de 16—28 August 1897, în etate de 45 anĭ. Ceremonia funebră, va avea loc Duminică 31 August ora 2 după ameazĭ, la biserica Albă (calea Victorieĭ), de unde cortegiul va porni la cimitirul Şerban-Vodă (Bellu).

Persoanele carĭ n'aŭ primit învitaţie, sînt rugate a considera aceasta ca atare.

150—1

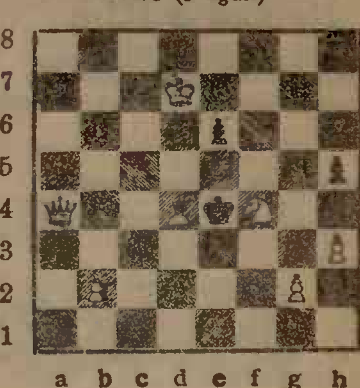
JOCURI DE DISTRACŢII

ŞAH

Problema No. 117

DE D. S. D. SOFFER PIATRA N.

NEGRU (5 figurĭ)

ALB (7 figurĭ)

Alb trage şi face mat în treĭ mutărĭ.

PARTIDA No. 79

Turnirul din Kiel, 1 Septembrie 1893

	v. Gottschall	D. A. Walbrodt		v. Goldschall	D.A.Walbrodt
1	e2—e4	e7—e6	14	T d1—e1	C g8—g7
2	d2—d4	d7—d5	15	C c3—e2	D d8—e7
3	e4×d5	e6—d5	16	h4—h5	c7—c6
4	C f1—d3	C g8—f6	17	h5×g6	h7—g6
5	C c1—e3	C f8—d6	18	C f4×d6	D e7—d6
6	C b1—c3	a7—a6	19	D d2—h6	R g8—f7
7	D d1—d2	C c8—e6	20	C e2—f4	C e6—d7
8	C g1—e2	C f6—g4	21	C f4×g6	D d6—g6
9	C e3—f4	f7—f5	22	T e1—e7+	R f7—f6
10	f2—f3	C g4—f6	23	D h6—h4+	D g6—g5
11	0-0-0	0—0	24	D h4—g5+	R f6—g5
12	C e2—g3	g7—g6	25	T e7—g7+	R g5—f4
13	h2—h4	C f6—e8	26	R c1—d2	abandoneză

Dezlegarea problemeĭ de şah No. 114

1 Dh4—h3, R d5—c4; 2 D h3—f1, R c4—b5; 3 e2—e4+ mat

1 . . . . , R d5—e4; 2 D h3—f1, R e4—d5; 3 e2—e4+ mat

1 . . . . , e6—e5; 2 e2—e4+, etc.

Aŭ dezlegat problema de şah No. 114

E. Iumagper, P.-Neamţ.

Această problemă are un Dual semnalat de D-niĭ Paul Patin şi Adela & Jacques Rosen.

Acest dual consistă în:

1 e4+, 2 D g3 şi 3 D d3 saŭ b3+ mat

Din nebăgare de seamă s'a omis a se publica printre dezlegătoriĭ problemeĭ No. 112 D-niĭ Jos. Iţicoviciĭ şi M. Gelbart, Sol. D. Soffer, Marcu Grünberg, P.-Neamţ.

ARITMOGRIF

de D. Eugeniŭ Porn (Slănic)

12 15 3 17 5 19 . . . . . In anatomie
11 1 2 7 15 12 7 . . . . Poet italian
8 7 8 15 12 13 17 . . scriitor francez
11 10 11 3 3 7 13 . . . . Oraş
19 11 9 8 12 7 1 . . . . Animal
11 4 7 17 11 17 13 . Termen musical
9 14 12 15 19 6 15 12 4 . . . . Oraş
17 13 12 12 7 3 15 1 1 7 . Fisicean
15 19 7 18 1 15 16 7 15 Termen medical

Iniţialelele şi finalele cetite de sus în jos daŭ numele unuĭ personagiŭ antic şi locul unde se găseşte acel personagiŭ.

Dezlegarea lologramuluĭ din No. 2910

E—V—ANGEHEL—I—E

Aŭ dezlegat lologramul din No. 2910

D-niĭ Paul I. Negreanu, G. I. del Rigogeri, Galaţĭ; D'Artagnan-Ocna, Bucureştĭ; Atandam Nicolau, Jean Tipfei, Th. N. Blănaru, Adjud; Traian Mănescu. Pancu: N. D. Ceantecu, Azuga; Ghiţă Tudor Proştĭ, Traianbad; Jean Aramis T.-Ocna.

D-rele Marie N. Cornea, Huşĭ; Fany de la Burdujenĭ, Bucureştĭ; Vasilica V. Crittia, Brăila.

Premiul a fost căştigat prin tragere la sorţĭ de D. Paul I. Negreanu, Galaţĭ. Indată ce ne veţĭ trimite adresa exactă, veţĭ primi volumul intitulat: „Aniţa" roman original, de Dimitrie Bernescu.

PREMIUL JOCURILOR „ADEVĔRULUĬ"
No. 2930
Acest bon tăiat şi espediat împreună cu dezlegarea jocurilor dă drept prin tragere la sorţĭ la o carte ca premiu.

3,25

Următoarele noutăţĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor — graţie unuĭ aranjament cu o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, preţul edituref din Paris:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recommencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediţie ilustrată leĭ 3.25.

Georges Ohnet. Le curé de Favières leĭ 3.25.

Catulle Mendès. La première maîtresse leĭ 3.25.

Fernand Vaudérem. Les deux rives leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. La Fédor pages de la vie leĭ 3.25.

Marie Anne de Bovet. Partie du pied leĭ 3.25.

Paul Bourget. Voyageuses Leĭ 3.25.

Frédéric Dillaye La pratique en Photographie Leĭ 4.

Max Nordau Psycho-Physiologie ou génie et du talent Leĭ 2.50.

Pentru provincii să se adauge pentru porto.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 126 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASIŢI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XVI

Gelozia somnambulei

— Vezi colo, Zefirino? întrebă Isidor.

— Da.

— In cîrciuma aia vor veni să bea vin cald. Le ştiŭ eŭ obiceiul. Să'i aşteptăm aci.

— Bine.

Se pitiră în dosul unuĭ zid dărămat.

Zefirina tăcea.

Sufla greŭ.

Isidor se gîndi să o întărîte şi maĭ răŭ.

Zise zîmbind:

— Se vede că aŭ a'şĭ spune multe. Intîrzîază al draculuĭ.

— Altă dată nu'ĭ maĭ spune-o nimic, şopti Zefirina.

— Adevărul e că aĭ dreptate să fiĭ supărată. Cînd un bărbat are nevastă ca tine nu se poartă aşa...

— Va fi pedepsit.

— Ah! Zefirino, mă veĭ iubi tu oare pe mine pe jumătate cum l'aĭ iubit pe el?

— Da Isidor, te voĭ iubi. Voĭ fi a ta, numaĭ a ta pînă la eşafod... cum eram numaĭ a luĭ. Dar după ce îmĭ voĭ fi răzbunat, după ce 'l voĭ fi ucis, după ce 'l voĭ vedea sîngerînd sub cuţit şi dîndu'şĭ sufletul...

Isidor nu zise nimic.

Inţelese că orĭ-ce cuvînt nu ar fi putut face alt de cît să slăbească mînia femeeĭ de lîngă el.

Locul avea o înfăţişare tragică.

De o dată se auziră paşĭ de om pe cale.

Amîndoĭ ascultară.

Ridicară capetele.

Deosebiră în întuneric un om.

Se îndrepta în spre eĭ.

— El e! zise Isidor.

— E singur.

— N'o fi vrut să maĭ ïasă şi ea. Se duce să ïa de ale mîncăreĭ şi de băut ca să se îndoape înainte de a se culca.

Ea zise numaĭ cu cuvînt teribil.

— Dă cuţitul!...

— Lasă'l întîĭ să treacă. Şi tacĭ...

Nu maĭ era nimic de zis.

Paulina îşĭ jucase rolul de minune, cu atît maĭ mult cu cît nu ştia ce parte lua în tragedia închipuită de Isidor.

La Limace arătase dorinţa să vadă pe amantul eĭ chïar în seara aceïa.

Ce vrea el să facă nu suferea întîrziere.

Şi fata îĭ arătase cîrcïuma pe care Isidor o ştia că era locul unde se strîngeaŭ toţĭ bandiţiĭ din împrejurimĭ şi prin urmare şi cel pe care îl căuta La Limace.

Acolo se ducea acum el.

Se ducea să găsească pe Polit la cîrcïumă.

Polit îl chema pe amantul Paulineĭ.

La Limace se grăbea.

Umbla foarte repede.

Se apropiase de tot.

— Adu cuţitul! repetă Zefirina.

Ştiĭ, între umerĭ zise, Isidor, nu aşa sus: una şi buna.

Şi îĭ întinse cuţitul deschis.

Ea puse mîna pe el.

Apoĭ pieri în noapte.

La Limace trecuse.

Curînd Zefirina se întoarse.

El se repezi spre ea.

Ea tremura de'ĭ clănţăneaŭ dinţiĭ în gură.

— Eĭ bine? întrebă el.

— E colo pe pajişte.

— E rănit?

— Mort!

— Mort?

— Da. N'a dat un ţipăt.

— Nu'l putem lăsa acolo.

Ea îĭ arătă locul unde căzuse omul.

— Uïte colo, zise.

La Limace era trîntit cu faţa la pămînt.

— Păzeşte tu, că'l ïaŭ eŭ zise Isidor.

Intîĭ aprinse un chibrit şi se uită.

O pată mică de sînge păta bluza.

— Curge înăuntru zise el, nu face lac! Bravo lucru!

Puse însă o batistă pe rană ca să nu curgă sînge pe drum şi o legă cu o curea ca să nu cadă.

Apoĭ scoase tot de prin buzunarele cadavruluĭ ca să nu se poată afla cine era.

După aceea se uită bine împrejur.

— Nu vezĭ nimic, Zefirino?

— Nu.

— Atuncĭ hopa sus!

Luă cadavrul la spinare.

Il duse în spre o apă ce curgea nu departe.

Acolo îĭ dădu drumul zicînd:

— Să ne vedem în cinste prietene.

Se auzi corpul căzînd în apă.

Atît.

Apoĭ tăcere.

Zefiirna sta lîngă el nemişcată ţeapănă ca coprinsă de catalepsie.

— Eĭ, acum eştĭ văduvă zise el sărutînd'o...

Apoĭ adăugă:

— Ce dracu eştĭ aşa curcă plouată!... Ah! femeile astea!... Toate sînt la fel!

Se uita la ceasornic.

Eraŭ unsprezece.

— E vremea să mă duc să mă întîlnesc cu Polit şi să mergem la d'Alboize.

Zefirina făcu o mişcare de mirare.

— La d'Alboize? întrebă ea.

— Vaĭ, ce să fac dacă netrebnicul de La Limace s'a dus pe lumea cealaltă, trebuie să lucrez eŭ în locul luĭ!

XVII

Lacrimĭ

Am lăsat pe Fanfan şi pe Claudinet în momentul cînd ne maĭ putînd sufla, căzuseră pe pernele trăsureĭ plîngînd unul în braţele celuĭ lalt.

Luĭ Claudinet îĭ era răŭ de tot.

Emoţia şi fuga îl prăpădiseră.

Fanfan îĭ da curaju.

Iĭ zicea:

— Lasă uite ajungem şi te veĭ vindeca, căcĭ veĭ fi bine îngrijit.

Dar el nu maĭ putea vorbi.

Doar cu ochiĭ mulţumea iubituluĭ săŭ prieten.

Incet încet tusea i se potoli.

Putu respira maĭ în voie.

— Vezĭ că era să te omoare mama Zefirina?

— Da, zăŭ.

— Nu se poate să fie mama ta ţi-am spus eŭ.

— Tocmaĭ acolo mă gîndeam. Nicĭ mie nu-mĭ maĭ vine a crede. Nu vezĭ? Eŭ am vrut să daŭ cu revolverul în ea şi nicĭ nu simt puţină remuşcare măcar.

— Vezĭ?

— Mama trebuïe să fie o fiinţă aşa de dulce, de bună!

— De sigur.

— Dama de la Moisseles seamănă a mamă.

— De ce?

— Să vezĭ ce spune, ce sfaturĭ dă

Trăsura înainta.

Ajunseră.

Slugile se uitară cu mirare la copilul ce aducea Fanfan cu el.

— S'a întors d. de Montlaur? întrebă Fanfan.

— Nu s'a întors încă. Dar d. colonel şi d-na sînt în salon.

— Bine.

Claudinet era minunat de bogăţia ce vedea în casa aceea.

Abia umbla pe covoare.

— Oh! Ce frumos e aci! zise el.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda